

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Rady (UE) 2019/1995 z dnia 21 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących sprzedaży towarów na odległość oraz niektórych krajowych dostaw towarów 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/1996 z dnia 28 listopada 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Królestwa Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1997 z dnia 29 listopada 2019 r. dotyczące wznowienia dochodzenia w następstwie wyroku z dnia 19 września 2019 r. w sprawie C-251/18 Trace Sport SAS, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji 29

DECYZJE

- ★ Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/1998 z dnia 28 listopada 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2018/320 w odniesieniu do okresu stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt wobec salamander w związku z grzybem *Batrachochytrium salamandrivorans* (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8551) (¹) 35

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/1999 z dnia 28 listopada 2019 r. zmieniająca decyzję 2005/51/WE w odniesieniu do okresu, w jakim można wprowadzać do Unii glebę skażoną pestycydami lub trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi w celu jej odkażenia (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8555) 37
- ★ Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/2000 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiająca format zgłaszania danych dotyczących odpadów żywności oraz przekazywania sprawozdań z kontroli jakości zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8577) ⁽¹⁾ 39
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2001 z dnia 28 listopada 2019 r. zmieniająca decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazów punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w systemie TRACES (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8579) ⁽¹⁾ 46
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE, Euratom) 2019/2002 z dnia 28 listopada 2019 r. dotycząca upoważnienia Bułgarii do dalszego wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób do końca 2023 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8590) 50
- ★ Decyzja Wykonawcza Komisji (UE, Euratom) 2019/2003 z dnia 28 listopada 2019 r. dotycząca upoważnienia Irlandii do dalszego wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT w odniesieniu do przewozu osób do końca 2023 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8593) 52
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE, Euratom) 2019/2004 z dnia 28 listopada 2019 r. zmieniająca decyzję 2005/872/WE, Euratom w zakresie, w jakim upoważnia ona Republikę Czeską do wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT w odniesieniu do przewozu osób (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8595) 54
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2005 z dnia 29 listopada 2019 r. w sprawie emisji gazów cieplarnianych objętych decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE przypadających na poszczególne państwa członkowskie za rok 2017 56
- ★ Decyzja Komisji (UE) 2019/2006 z dnia 29 listopada 2019 r. dotycząca uczestnictwa Irlandii w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) 59

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2019/1995

z dnia 21 listopada 2019 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących sprzedaży towarów na odległość oraz niektórych krajowych dostaw towarów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE ⁽³⁾, zmieniona dyrektywą Rady (UE) 2017/2455 ⁽⁴⁾, stanowi, że jeżeli podatnik ułatwia – poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich w przesyłkach o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej 150 EUR lub dostawę towarów na terytorium Wspólnoty dokonywaną przez podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty na rzecz osoby niebędącej podatnikiem, uznaje się, że podatnik, który ułatwia tę dostawę, otrzymał i dokonał dostawy tych towarów samodzielnie. Ponieważ dyrektywa ta rozбивa pojedynczą dostawę na dwie dostawy, konieczne jest określenie, do której z tych dostaw należy przypisać wysyłkę lub transport towarów, aby odpowiednio określić miejsce ich dostawy. Należy też zapewnić, by zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego z tytułu tych dwóch dostaw miało miejsce w tym samym czasie.
- (2) W związku z tym, że podatnik, który ułatwia – poprzez użycie interfejsu elektronicznego – dostawę towarów na rzecz osoby niebędącej podatnikiem na terytorium Wspólnoty może odliczyć, zgodnie z obowiązującymi przepisami, podatek od wartości dodanej (VAT) zapłacony dostawcom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty, to istnieje ryzyko, że dostawcy ci mogą nie zapłacić VAT organom podatkowym. Aby uniknąć tego ryzyka, dostawa od dostawcy prowadzącego sprzedaż towarów poprzez interfejs elektroniczny powinna być zwolniona z VAT, a dostawcy temu należy przyznać prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT, który zapłacił w związku z zakupem lub importem towarów będących przedmiotem dostawy. W tym celu dostawca powinien zawsze być zarejestrowany w państwie członkowskim, w którym nabył lub importował te towary.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 listopada 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 15 maja 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

- (3) Ponadto dostawcy niemający siedziby na terytorium Wspólnoty, którzy korzystają z interfejsu elektronicznego, aby sprzedawać towary, mogą posiadać składy w kilku państwach członkowskich oraz mogą, oprócz wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość, dokonywać dostaw towarów z tych składów do nabywców w tym samym państwie członkowskim. Obecnie tego typu dostawy nie są objęte procedurą szczególną dla wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne, podatnikom ułatwiającym – poprzez użycie interfejsu elektronicznego – dostawę towarów na rzecz osób niebędących podatnikami na terytorium Wspólnoty, w odniesieniu do których uznaje się, że otrzymali i dokonali oni dostaw tych towarów samodzielnie, powinno się również pozwolić stosować tę procedurę szczególną celem zadeklarowania i zapłacenia VAT za te krajowe dostawy.
- (4) W celu zapewnienia spójności w odniesieniu do płatności VAT i należności celnych w imporcie towarów, termin płatności VAT z tytułu importu organom celnym powinien być zgodny z terminem płatności należności celnych, określonym w art. 111 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽⁵⁾, w przypadku zastosowania uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i płatności VAT z tytułu importu.
- (5) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽⁶⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, co najmniej jednego dokumentu wyjaśniającego związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule V rozdział 1 sekcja 2 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 36b

Jeżeli uznaje się, że podatek otrzymał i dokonał dostawy towarów zgodnie z art. 14a, wysyłkę lub transport tych towarów przypisuje się do dostawy dokonanej przez tego podatnika.”;

- 2) art. 66a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 66a

W drodze odstępstwa od art. 63, 64 i 65, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego z tytułu dostawy towarów dokonanej przez podatnika, w odniesieniu do którego uznaje się, że otrzymał i dokonał dostawy towarów zgodnie z art. 14a oraz z tytułu dostawy towarów dokonanej do tego podatnika ma miejsce i VAT staje się wymagalny w momencie zaakceptowania płatności.”;

- 3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 136a

Jeżeli uznaje się, że podatek otrzymał i dokonał dostawy towarów zgodnie z art. 14a ust. 2, państwa członkowskie zwalniają dostawę tych towarów dokonaną do tego podatnika.”;

- 4) art. 169 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) transakcji podatnika, które są zwolnione zgodnie z art. 136a, 138, 142 i 144, art. 146–149, art. 151, 152, 153 i 156, art. 157 ust. 1 lit. b) oraz art. 158–161 lub art. 164.”;

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

- 5) art. 204 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:
„Państwa członkowskie nie mogą jednak stosować możliwości, o której mowa w akapicie drugim, do podatnika w rozumieniu art. 358a pkt 1, który wybrał procedurę szczególną dla usług świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty.”;
- 6) art. 272 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) podatników, którzy nie dokonują żadnej z transakcji, o których mowa w art. 20, 21, 22, 33, 36, 136a, 138 i 141.”;
- 7) w tytule XII nagłówek rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:
„Procedury szczególne dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami lub prowadzą sprzedaż towarów na odległość, lub dokonują niektórych krajowych dostaw towarów”;
- 8) w tytule XII rozdział 6 nagłówek sekcji 3 otrzymuje brzmienie:
„Procedura szczególna dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, dla dostaw towarów w państwie członkowskim dokonywanych przez interfejsy elektroniczne ułatwiające te dostawy oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji”;
- 9) art. 369a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369a

Do celów niniejszej sekcji i bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego stosuje się następujące definicje:

- 1) »podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim konsumpcji« oznacza podatnika, który ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, ale nie ma siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego konsumpcji;
- 2) »państwo członkowskie identyfikacji« oznacza państwo członkowskie, w którym podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej lub jeżeli nie ma takiej siedziby na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

Jeżeli podatnik nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, ale ma więcej niż jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, państwem członkowskim identyfikacji jest państwo członkowskie, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w związku z którym podatnik zgłasza, że skorzysta z niniejszej procedury szczególnej. Podatnik jest związany tą decyzją na dany rok kalendarzowy i dwa kolejne lata kalendarzowe.

Jeżeli podatnik nie ma siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, państwem członkowskim identyfikacji jest państwo członkowskie rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów. W przypadku większej liczby państw członkowskich rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów, podatnik wskazuje, które z tych państw członkowskich jest państwem członkowskim identyfikacji. Podatnik jest związany tą decyzją na dany rok kalendarzowy i dwa kolejne lata kalendarzowe;

- 3) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza jedno z następujących państw członkowskich:
- a) w przypadku świadczenia usług, państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3;
- b) w przypadku wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy;
- c) w przypadku dostawy towarów dokonanej przez podatnika ułatwiającego takie dostawy zgodnie z art. 14a ust. 2, jeżeli wysyłka lub transport towarów będących przedmiotem tej dostawy rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim, to państwo członkowskie.”;

- 10) art. 369b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369b

Państwa członkowskie zezwalają na stosowanie niniejszej procedury szczególnej następującym podatnikom:

- a) podatnikowi prowadzącemu wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość;

- b) podatnikowi ułatwiającemu dostawę towarów zgodnie z art. 14a ust. 2, jeżeli wysyłka lub transport towarów będących przedmiotem dostawy rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim;
- c) podatnikowi niemającemu siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, świadczącemu usługi na rzecz osoby niebędącej podatnikiem.

Niniejsza procedura szczególna ma zastosowanie do wszystkich towarów lub usług tego rodzaju dokonywanych lub świadczonych na terytorium Wspólnoty przez danego podatnika.”;

11) art. 369e lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gdy powiadamia on o zaprzestaniu dokonywania dostaw towarów lub świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną.”;

12) art. 369f otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369f

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy dostawy towarów i świadczenia usług objęte niniejszą procedurą szczególną miały miejsce. Deklarację VAT składa się do końca miesiąca następującego po upływie okresu rozliczeniowego objętego tą deklaracją.”;

13) w art. 369g ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 369d, oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, mające zastosowanie stawki VAT, całkowitą kwotę odpowiadającą jej VAT w podziale na stawki, a także całkowitą kwotę należnego VAT w odniesieniu do następujących dostaw towarów lub świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną, mających miejsce w danym okresie rozliczeniowym:

- a) wewnątrzpaństwowej sprzedaży towarów na odległość;
- b) dostaw towarów zgodnie z art. 14a ust. 2, jeżeli wysyłka lub transport tych towarów rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim;
- c) świadczenia usług.

Deklaracja VAT zawiera również zmiany dotyczące poprzednich okresów rozliczeniowych, zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

2. Jeżeli towary są wysyłane lub transportowane z państw członkowskich innych niż państwo członkowskie identyfikacji, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, mające zastosowanie stawki VAT, całkowitą kwotę odpowiadającą jej VAT w podziale na stawki, a także całkowitą kwotę należnego VAT w odniesieniu do następujących dostaw towarów objętych niniejszą procedurą szczególną, z podziałem na każde państwo członkowskie, z którego takie towary są wysyłane lub transportowane:

- a) wewnątrzpaństwowej sprzedaży towarów na odległość innej niż ta dokonywana przez podatnika zgodnie z art. 14a ust. 2;
- b) wewnątrzpaństwowej sprzedaży towarów na odległość i dostawy towarów, jeżeli wysyłka lub transport tych towarów rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim, dokonanej przez podatnika zgodnie z art. 14a ust. 2.

W odniesieniu do dostaw, o których mowa w lit. a), deklaracja VAT zawiera również indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej nadany przez państwo członkowskie, z którego takie towary są wysyłane lub transportowane.

W odniesieniu do dostaw, o których mowa w lit. b), deklaracja VAT zawiera również indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej nadany przez państwo członkowskie, z którego takie towary są wysyłane lub transportowane, o ile są dostępne.

Deklaracja VAT zawiera informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.

3. W przypadku gdy – poza stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji – podatnik świadczący usługi objęte niniejszą procedurą szczególną ma jedno lub większą liczbę stałych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej, z których świadczone są te usługi, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, mające zastosowanie stawki VAT, całkowitą kwotę odpowiadającą jej VAT w podziale na stawki, a także całkowitą kwotę należnego VAT, w odniesieniu do świadczenia tych usług dla każdego państwa członkowskiego, w którym ten podatnik ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, oraz indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej tego stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.”;

14) w art. 369zb ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie wymagają, aby VAT, o którym mowa w ust. 1, był płatny co miesiąc w terminie płatności mającym zastosowanie do zapłaty należności celnych.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2021 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2019 r.

W imieniu Rady
H. KOSONEN
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1996

z dnia 28 listopada 2019 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Królestwa Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 682/2007⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren objętej obecnie kodami CN ex 2001 90 30 i ex 2005 80 00, pochodzącej z Tajlandii („ostateczne środki antydumpingowe”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości od 3,1 % do 12,9 %.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 954/2008⁽³⁾ zmieniło rozporządzenie (WE) nr 682/2007 w odniesieniu do stawki cła nałożonego na jedno przedsiębiorstwo i na „wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa”. Zmienione cła wynoszą od 3,1 % do 14,3 %. Przywóz od dwóch tajlandzkich producentów eksportujących, których zobowiązania zostały przyjęte decyzją Komisji 2007/424/WE⁽⁴⁾, zwolniono z cła.
- (3) Rada uznała, w rozporządzeniu (WE) nr 847/2009⁽⁵⁾, że zobowiązania cenowe z ustaloną minimalną ceną importową nie były już odpowiednie, by przeciwdziałać szkodliwym skutkom dumpingu. W konsekwencji przyjęte zobowiązanie zostało wycofane, a zobowiązania złożone przez 10 innych tajlandzkich producentów eksportujących odrzucono.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 682/2007 z dnia 18 czerwca 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 159 z 20.6.2007, s. 14).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 954/2008 z dnia 25 września 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 682/2007 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2007/424/WE z dnia 18 czerwca 2007 r. przyjmująca zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 159 z 20.6.2007, s. 42).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/2009 z dnia 15 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 682/2007 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 246 z 18.9.2009, s. 1).

- (4) Rozporządzeniem (UE) nr 875/2013 ⁽⁶⁾ Rada ponownie nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia („poprzedni przegląd wygaśnięcia”).
- (5) W następstwie częściowego przeglądu okresowego Rada zmieniła, rozporządzeniem (UE) nr 307/2014 ⁽⁷⁾, cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (UE) nr 875/2013 na River Kwai International Food Industry Co., Ltd.
- (6) W następstwie wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 grudnia 2017 r. i z dnia 28 marca 2019 r., odpowiednio w sprawach T-460/14 i C-144/18 P, Komisja ponownie otworzyła ⁽⁸⁾ w dniu 29 sierpnia 2019 r. dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii, które doprowadziło do przyjęcia rozporządzenia (UE) nr 307/2014. Dochodzenie to zostało ponownie otworzone jedynie w zakresie, w jakim dotyczy River Kwai International Food Industry Co. Ltd, a wznowiono je od momentu, w którym wystąpiła nieprawidłowość.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (7) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽⁹⁾ obowiązujących środków antydumpingowych Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”).
- (8) Wniosek o przegląd został złożony w dniu 13 czerwca 2018 r. przez Association Européenne des Transformateurs de Maïs Doux („AETMD” lub „wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 50 % ogólnej unijnej produkcji określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren.
- (9) W uzasadnieniu wniosku o dokonanie przeglądu podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu Unii.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (10) Po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia i po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu do Unii określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Królestwa Tajlandii („Tajlandia” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). W dniu 12 września 2018 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁰⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (11) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu obejmowało okres od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2018 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 875/2013 z dnia 2 września 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, Dz.U. L 244 z 13.9.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 307/2014 z dnia 24 marca 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 875/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 91 z 27.3.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Zawiadomienie wydane w następstwie wyroków z dnia 14 grudnia 2017 r. oraz 28 marca 2019 r. w sprawach, odpowiednio, T-460/14 oraz C-144/18 P w związku z rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 307/2014 zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 875/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. C 291/3 z 29.8.2019, s. 3).

⁽⁹⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 440 z 21.12.2017, s. 21).

⁽¹⁰⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Królestwa Tajlandii (Dz.U. C 322 z 12.9.2018, s. 4).

1.5. Zainteresowane strony

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawców, znanych producentów unijnych, znanych producentów w Tajlandii i władze Tajlandii, znanych importerów, użytkowników i przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła ich do udziału.
- (13) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia przeglądu wygaśnięcia oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.6.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych.
- (16) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby trzech producentów unijnych na podstawie największej wielkości produkcji w 2017 r. i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag.
- (17) W następstwie otrzymanych uwag Komisja zastąpiła jedno przedsiębiorstwo z tymczasowej próby kolejnym co do wielkości producentem unijnym. Przedsiębiorstwo to wykazało, że nie posiada środków niezbędnych do współpracy w ramach tego przeglądu. Producenci unijni objęci ostateczną próbą reprezentowali ponad 60 % całkowitej szacunkowej wielkości produkcji unijnej. Nie otrzymano żadnych innych uwag. Komisja stwierdziła, że próba była reprezentatywna dla przemysłu Unii.

1.6.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (18) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Tylko jeden importer niepowiązany przekazał wymagane informacje.
- (19) Kontrola wyrywkowa importerów nie była zatem konieczna.

1.6.3. Kontrola wyrywkowa producentów w Tajlandii

- (20) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów w Tajlandii do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Królestwa Tajlandii w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (21) Trzech producentów w państwie, którego dotyczy postępowanie, dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja postanowiła, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna. Wszyscy trzej producenci dokonywali wywozu produktu objętego przeglądem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, a zatem są producentami eksportującymi. Reprezentują oni około 80 % całego tajlandzkiego wywozu do Unii.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (22) Kopie kwestionariuszy udostępniono na stronie internetowej DG ds. Handlu w momencie wszczęcia postępowania. Komisja wysłała pisma do trzech objętych próbą producentów unijnych, do importera niepowiązanego oraz do trzech producentów eksportujących, którzy dostarczyli wymagane informacje, zwracając się do nich o wypełnienie przeznaczonego dla nich kwestionariusza.
- (23) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych i trzech współpracujących producentów w państwie, którego dotyczy postępowanie.

- (24) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu nie otrzymano od importera niepowiązanego.

1.8. Weryfikacja

- (25) Komisja zgromadziła i zweryfikowała z udziałem współpracujących stron wszelkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni:

- Bonduelle SA, Renescure, Francja
- Conserve Italia SCA, San Lazzaro di Savena, Włochy
- Groupe d'aucy, Theix, Francja

Producenci eksportujący w Tajlandii

- Karn Corn Co. Ltd, Kanchanaburi, Tajlandia
- River Kwai International Food Industrial Company Limited („RKI”), Kanchanaburi, Tajlandia
- Siam Del Monte Co. Limited, Bangkok, Tajlandia

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (26) Produkt objęty przeglądem jest tożsamy z produktem objętym pierwotnym dochodzeniem i poprzednim przeglądem wygaśnięcia, tj. kukurydzą cukrową (*Zea mays var. saccharata*), w postaci ziaren, przetworzoną lub zakonserwowaną za pomocą octu lub kwasu octowego, nie zamrożoną, objętą obecnie kodem CN ex 2001 90 30 (kod TARIC 2001 90 30 10) oraz kukurydzą cukrową (*Zea mays var. saccharata*), w postaci ziaren, przetworzoną lub zakonserwowaną inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, nie zamrożoną, inną niż produkty objęte pozycją 2006, objętą obecnie kodem CN ex 2005 80 00 (kod TARIC 2005 80 00 10) („kukurydza cukrowa”), pochodzącą z Tajlandii („produkt objęty przeglądem”).
- (27) W trakcie dochodzenia wykazano, że pomimo różnic w sposobach konserwowania, różne rodzaje produktu objętego przeglądem mają takie same podstawowe właściwości biologiczne i chemiczne i są wykorzystywane do tych samych celów.

2.2. Produkt podobny

- (28) W toku pierwotnego dochodzenia oraz poprzedniego przeglądu wygaśnięcia wykazano, a w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia potwierdzono, że takie same podstawowe właściwości biologiczne i chemiczne oraz te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty przeglądem;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Tajlandii; oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (29) Produkty te uważane są zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Tajlandia

3.1.1. Uwagi wstępne

- (30) W okresie objętym dochodzeniem przeglądem kontynuowano przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren z Tajlandii, aczkolwiek wielkość tego przywozu była niższa niż w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem (tj. od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.). Według danych Eurostatu przywóz kukurydzy cukrowej z Tajlandii stanowił około 3,9 % rynku unijnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądem, w porównaniu z udziałem w rynku na poziomie 12,7 % w pierwotnym dochodzeniu i 6 % w poprzednim przeglądzie wygaśnięcia. W ujęciu bezwzględny przywóz z Tajlandii wyniósł 13 643 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądem. Nastąpiło to po spadku przywozu z 41 973 ton w pierwotnym dochodzeniu do 21 856 ton podczas poprzedniego przeglądu wygaśnięcia.

3.1.2. Dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

3.1.2.1. Wartość normalna

- (31) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeżeli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym przypadająca na jednego producenta eksportującego stanowiła co najmniej 5 % jego łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego przeglądem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (32) Na tej podstawie łączna sprzedaż krajowa produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez tylko jednego producenta eksportującego była reprezentatywna.
- (33) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii, w odniesieniu do producenta eksportującego z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (34) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez wspomnianego współpracującego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli łączna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (35) Komisja ustaliła następnie rodzaje produktu, w przypadku których sprzedaż krajowa była reprezentatywna oraz rodzaje produktu, w odniesieniu do których nie dokonywano sprzedaży krajowej lub sprzedaż krajowa nie była reprezentatywna.
- (36) W odniesieniu do rodzajów produktu, dla których istniała reprezentatywna sprzedaż krajowa, Komisja określiła następnie udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w odniesieniu do każdego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w celu podjęcia decyzji, czy do obliczenia wartości normalnej należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (37) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
 - a) wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu oraz
 - b) średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (38) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (39) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, jeżeli:
 - a) wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju lub
 - b) średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (40) Analiza sprzedaży krajowej w odniesieniu do rodzajów produktu z reprezentatywną sprzedażą krajową wykazała, że średnia ważona cena sprzedaży była niższa od jednostkowego kosztu produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.
- (41) W przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

- (42) Wartość normalną skonstruowano, dodając do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym następujące elementy:
- a) średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez współpracującego producenta eksportującego przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym; oraz
 - b) średnią ważoną zysku osiąganego przez współpracującego producenta eksportującego z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (43) W stosowanych przypadkach skorygowano koszt produkcji.
- (44) W przypadku dwóch pozostałych producentów eksportujących, którzy nie sprzedali produktu podobnego do celów konsumpcji krajowej, wartość normalną należało skonstruować zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (45) Wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie kosztów wytworzenia każdego rodzaju produktu wywożonego do Unii Europejskiej oraz rozsądnej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SG & A) oraz zysku.
- (46) Dla jednego z dwóch producentów eksportujących, który nie sprzedawał produktu podobnego do celów konsumpcji krajowej, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego SG & A i zysk ustalono na podstawie rzeczywistej kwoty dotyczącej produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym tej samej ogólnej kategorii produktów danego producenta eksportującego na rynku krajowym.
- (47) W przypadku drugiego producenta eksportującego, który nie sprzedawał ani produktu podobnego, ani takiej samej ogólnej kategorii produktów do celów konsumpcji krajowej, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego SG & A i zysk ustalono jako średnią SG & A i zysku dotyczących tej samej ogólnej kategorii produktów obliczonych dla dwóch pozostałych współpracujących producentów eksportujących. Zgodnie z wymogami art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego metoda ta zapewnia, że ustalona w ten sposób kwota zysku nie przekracza zysku zwykle uzyskiwanego przez innych eksporterów ze sprzedaży produktów tej samej ogólnej kategorii na rynku krajowym.

3.1.2.2. Cena eksportowa

- (48) Wszyscy współpracujący producenci eksportujący dokonywali wywozu produktu objętego przeglądownem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za produkt objęty przeglądownem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.1.2.3. Porównanie

- (49) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (50) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (51) W odpowiednich i należycie uzasadnionych przypadkach dokonano korekt ceny eksportowej z tytułu różnic w kosztach transportu, przeładunku i załadunku, kosztach kredytu, opłatach bankowych i prowizjach.
- (52) Korekty w dół ceny eksportowej mieściły się w zakresie od 1 % do 2 % w przypadku kosztów transportu, od 0,5 % do 1,5 % w przypadku kosztów przeładunku i załadunku, od 0 % do 0,5 % w przypadku kosztów kredytu, od 0 % do 0,5 % w przypadku opłat bankowych i od 0,5 % do 1,5 % w przypadku prowizji.
- (53) Dwóch producentów eksportujących zwróciło się o korektę w górę (korekta dodatnia) ceny eksportowej w odniesieniu do domniemanego zwrotu cła w pozycji „Inne czynniki”, jak przewidziano w art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. Producenci eksportujący stwierdzili, że otrzymują ten zwrot cła od rządu Tajlandii, jeżeli produkt objęty przeglądownem sprzedawany jest na wywóz, w tym na rynek unijny.

- (54) Producenci eksportujący mogli wykazać, że wypłacono im kwotę niższą od 0,5 % wartości faktury. Producenci eksportujący nie wykazali jednak żadnego związku między otrzymanym zwrotem cła a opłatami przywózowymi zapłaconymi za materiały włączone do produktu objętego przeglądem. W związku z tym wnioski o korektę dodatnią na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) zostały odrzucone.
- (55) Korekty w dół wartości normalnej mieściły się w zakresie od 1 % do 2 % w przypadku kosztów transportu i od 0,5 % do 1 % w przypadku kosztów kredytu.
- (56) Jeden producent eksportujący złożył wniosek o korektę wartości normalnej ze względu na różnice w kosztach kredytów udzielonych w odniesieniu do sprzedaży krajowej i obliczonych z wykorzystaniem krótkoterminowej stopy procentowej dla kredytów komercyjnych udzielonych przez bank komercyjny w Tajlandii. Komisja zauważyła, że zastosowana stopa była maksymalną teoretyczną stopą, która była należna i miała zastosowanie w dniu poprzedzającym rozpoczęcie okresu objętego dochodzeniem przeglądem. Była ona znacznie wyższa od rzeczywistej stopy procentowej należnej na podstawie porównywalnej umowy pożyczki krótkoterminowej ujętej w sprawozdaniu finansowym obowiązującym w okresie objętym dochodzeniem przeglądem. W związku z tym Komisja dostosowała wnioskowaną korektę, aby oprzeć ją na rzeczywiście stosowanej stopie procentowej dla porównywalnych transakcji.
- (57) Dwaj producenci eksportujący wnioskowali o zastosowanie obniżonej marży zysku, w przypadku gdy Komisja konstruuje wartość normalną, aby odzwierciedlić fakt, że sprzedaż markowa (marka własna) na rynku krajowym ma większą marżę zysku niż sprzedaż niemarkowa (tj. marka niewłasna, zwykle marka klienta) na rynku unijnym.
- (58) Zgodnie z pierwotnym dochodzeniem Komisja przyjęła te twierdzenia w odpowiednim zakresie i dokonała korekty zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Dane te zostały ujawnione przedsiębiorstwom, których dotyczy postępowanie.

3.1.2.4. Marginesy dumpingu

- (59) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego przeglądem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (60) W następstwie ostatecznego ujawnienia ustaleń jeden współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi dotyczące obliczenia jego marginesu dumpingu i wskazał na możliwy błąd pisarski. Komisja rozważyła te uwagi i zmieniła swoje obliczenia w celu skorygowania wskazanego błędu pisarskiego oraz ustaliła zmieniony margines dumpingu dla tego współpracującego producenta eksportującego. Komisja stwierdziła, że ten producent eksportujący nie stosował dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądem.
- (61) Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń w odniesieniu do korekty błędu pisarskiego kolejny współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi dotyczące wpływu zmienionego obliczenia na jego margines dumpingu. Uwagi te zostały przedłożone za późno, cztery dni po terminie składania uwag, oraz nie dostarczono wersji bez klauzuli poufności. Komisja nie mogła zatem oficjalnie rozpatrzyć tych uwag. Ustaliła jednak, że te uwagi nie miałyby żadnego wpływu na uprzednio ujawniony margines dumpingu tego producenta eksportującego.
- (62) Pomimo skorygowania błędu w obliczeniach, w przypadku jednego producenta eksportującego wniosek Komisji dotyczący dumpingu w odniesieniu do całego państwa pozostaje bez zmian. Wynika to z faktu, że pozostali dwaj współpracujący producenci eksportujący, którzy reprezentowali ponad 90 % całkowitego przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii od współpracujących producentów eksportujących, stosowali dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądem na istotnych poziomach.
- (63) Ogólnokrajowy margines dumpingu, w oparciu o średni ważony margines dumpingu wszystkich trzech współpracujących producentów eksportujących, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, był wyższy od poziomu *de minimis* (4,3 %). Komisja stwierdziła zatem, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądem dumping nadal miał miejsce.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI DUMPINGU

- (64) Oprócz ustalenia, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym miał miejsce dumping, Komisja zbadała, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków. Przeanalizowano następujące dodatkowe czynniki: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Tajlandii, związek między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich a poziomem cen w Unii.

4.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Tajlandii

- (65) Informacje dostępne Komisji na temat produkcji i wolnych mocy produkcyjnych obejmują dane przedłożone przez trzech współpracujących tajlandzkich producentów eksportujących, dane przedstawione przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu oraz dodatkowe informacje przedłożone przez wnioskodawcę w trakcie postępowania.
- (66) Jeden z tajlandzkich producentów, RKI, przedstawił dane liczbowe dotyczące produkcji i mocy produkcyjnych oddzielnie dla półproduktów i produktów gotowych. Jediną różnicą między tymi kategoriami towarów było to, że produkty gotowe były opatrzone etykietą, podczas gdy półprodukty nie miały etykiety. Komisja uznała moce produkcyjne w zakresie półproduktów za najbardziej odpowiednie dla produktu objętego przeglądem, ponieważ moce produkcyjne w zakresie produktów gotowych zostały obliczone na podstawie czasu użytkowania maszyny do etykietowania, który to czas można było zwiększyć.
- (67) Ponadto na podstawie informacji uzyskanych w trakcie weryfikacji Komisja uznała, że współczynnik produktywności wykorzystany do obliczenia mocy produkcyjnych w zakresie półproduktów w RKI był zbyt niski i skorygowała go w górę.
- (68) W konsekwencji Komisja oszacowała wolne moce produkcyjne dostępne dla trzech współpracujących producentów eksportujących na około 70 000 ton produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Ponieważ trzech współpracujących producentów odpowiadał za około 45 % szacowanej całkowitej zdolności przetwórczej wszystkich tajlandzkich producentów wymienionych we wniosku o dokonanie przeglądu (300 000 ton), Komisja oszacowała, że całkowite wolne moce produkcyjne wszystkich tajlandzkich producentów wynosiły około 150 000 ton. Stanowi to ponad 40 % łącznej konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym oraz około 11-krotność całkowitego wywozu produktu objętego przeglądem z Tajlandii do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (69) Co więcej dowody przedstawione przez wnioskodawcę wykazały, że spodziewana ilość surowej słodkiej kukurydzy dostępnej do przetworzenia w 2018 r. miała być wyższa o 12,5 % do 25 % od takiej ilości w 2017 r. ⁽¹¹⁾ Ponadto jeden niewspółpracujący tajski producent kukurydzy, Sunsweet Public Company Limited zainwestował w 2018 r. 170,6 mln THB (około 4,5 mln EUR) w maszyny i sprzęt w celu zwiększenia mocy produkcyjnych i wydajności produkcji ⁽¹²⁾.
- (70) W związku z tym Komisja stwierdziła, że tajlandzcy producenci kukurydzy cukrowej mają znaczne wolne moce produkcyjne, aby zwiększyć wywóz na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antidumpingowych.

4.2. Związek między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich a poziomem cen w Unii

- (71) W celu ustalenia ewentualnych zmian w zakresie przywozu w przypadku uchylenia obowiązujących środków antidumpingowych Komisja zbadała atrakcyjność rynku unijnego pod względem cen. Ze względu na to, że ponad 85 % sprzedaży współpracujących tajlandzkich producentów eksportujących na rynek unijny dokonano w formie dużych puszek o standardowym sposobie otwierania oraz około 42 % tajlandzkiego wywozu do państw trzecich dokonano w takiej samej formie, analiza skoncentrowała się na tych rodzajach produktu.
- (72) Porównanie takiej sprzedaży na podstawie ceny *ex-works* wykazało, że ceny na rynku unijnym były o około 20 % wyższe od cen tego samego rodzaju produktu stosowanych wobec państw trzecich. Biorąc pod uwagę znacznie wyższe ceny na rynku unijnym, jest oczywiste, że pozostaje on atrakcyjnym rynkiem dla tajlandzkich producentów eksportujących. Ustalenie to jest reprezentatywne dla wszystkich tajlandzkich eksporterów, ponieważ, jak wspomniano w motywie 21, współpracujący producenci reprezentowali około 80 % całego tajlandzkiego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

⁽¹¹⁾ IEG Vu artykuł z dnia 24/10/18 w oświadczeniu AETMD z dnia 29/03/2019, załącznik 8.

⁽¹²⁾ Oświadczenia AETMD z dnia 29/03/2019.

- (73) Komisja zauważyła również, że producenci eksportujący z Tajlandii, którzy nie współpracowali w ramach dochodzenia, byli objęci wyższymi clamami antydumpingowymi w ujęciu średnim niż przedsiębiorstwa współpracujące w ramach dochodzenia. Istnieje zatem większe prawdopodobieństwo, że przedsiębiorstwa te zwiększą wywóz na rynek unijny w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych.
- (74) Znacząca wielkość wywozu z Tajlandii i jego udział w rynku w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem (41 973 ton, 12,7 %) oraz dalszy wywóz produktu objętego przeglądem z Tajlandii na rynek unijny w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym (13 643 ton, 3,9 %) pozwalają Komisji stwierdzić, że rynek unijny jest atrakcyjny dla tajlandzkich producentów tego produktu.
- (75) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Tajlandii stwierdził, że wielkość wywozu z Tajlandii spadła znacząco (-67 %) w porównaniu z poziomem odnotowanym w pierwotnym okresie objętym dochodzeniem. Stwierdził on również, że z uwagi na fakt, iż w okresie badanym udział przemysłu unijnego w rynku wzrósł o 1 %, podczas gdy udział tajlandzkiego wywozu do Unii utrzymywał się na stałym poziomie 3,9 %, nie było prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu.
- (76) Rząd Tajlandii nie kwestionuje jednak faktu, że produkt objęty przeglądem był sprzedawany w przeważającej ilości po cenach dumpingowych do Unii, ani nie kwestionuje tego, że pomimo obowiązujących środków wywóz produktu objętego przeglądem odbywał się w znacznych ilościach. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje ustalenia dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu.
- (77) Ponadto rząd Tajlandii twierdził, że korekty tajlandzkich mocy produkcyjnych, a w konsekwencji wolnych mocy produkcyjnych, o których mowa w motywach 66 do 70, nie były uzasadnione, nie podając jednak wyjaśnienia dla swoich argumentów. Tajlandzki producent eksportujący, którego moce produkcyjne zostały skorygowane, nie zakwestionował korekt. W związku z tym argument ten zostaje odrzucony.
- (78) Rząd Tajlandii twierdził ponadto, że ponieważ tajlandzkie wielkości wywozu stanowiły jedynie 0,9 % całkowitych wolnych mocy produkcyjnych tajlandzkich producentów eksportujących, rynek unijny rzekomo nie jest już atrakcyjny dla tajlandzkich producentów eksportujących.
- (79) Tajlandzkie wielkości wywozu stanowiły jednak w rzeczywistości około 9 % ⁽¹³⁾ całości tajlandzkich wolnych mocy produkcyjnych. Potwierdza to, że pomimo obowiązujących środków tajlandzcy producenci eksportujący nadal wywożą znaczne ilości do Unii i dysponują znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi w celu zwiększenia wywozu produktu objętego przeglądem w przypadku wygaśnięcia środków.
- (80) W związku z tym w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych przywóz z Tajlandii do Unii prawdopodobnie znacznie się zwiększy i przywożone towary będą sprzedawane po cenach dumpingowych.

4.3. Wniosek

- (81) Biorąc pod uwagę powyższe, w szczególności margines dumpingu ustalony w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, znaczne wolne moce produkcyjne dostępne w Tajlandii oraz atrakcyjność rynku unijnego, Komisja stwierdziła, że uchylenie środków prawdopodobnie spowodowałoby kontynuację dumpingu oraz że towary wywożone po cenach dumpingowych byłyby wprowadzane na rynek unijny w znacznych ilościach. Stwierdza się zatem, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych.

5. SZKODA

5.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (82) W okresie badanym produkt podobny był produkowany przez około 20 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (83) W oparciu o informacje dostarczone przez przemysł Unii ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym całkowita produkcja unijna wyniosła około 376 000 ton. Jak wskazano w motywie 15, do próby wybrano trzech producentów unijnych, reprezentujących ponad 60 % łącznej unijnej produkcji produktu podobnego.

⁽¹³⁾ Wywóz 13 643 ton produktu objętego przeglądem (zob. tabela 2) w porównaniu z całkowitymi wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi 1 50 000 ton.

5.2. Konsumpcja w Unii

- (84) Komisja określiła wielkość konsumpcji w Unii jako sumę wielkości sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym i łącznego przywozu do Unii według danych z bazy Comext (Eurostat).
- (85) W trakcie okresu badanego konsumpcja w Unii nieznacznie wzrosła o 2 %.

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2015	2016	2017	ODP
Łączna konsumpcja	343 325	347 950	354 821	348 682
Indeks (2015 = 100)	100	101	103	102

Źródło: Eurostat, dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

5.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (86) Komisja ustaliła wielkość przywozu z Tajlandii do Unii na podstawie danych z bazy Comext (Eurostat), a udział przywozu w rynku poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii, jak przedstawiono w tabeli 1.
- (87) Przywóz produktu objętego przeglądem do Unii z Tajlandii wzrósł o 3 %, z 13 307 ton w 2015 r. do około 13 643 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, po spadku o 12 % w 2016 r.

Tabela 2

Wielkość przywozu z Tajlandii do Unii (w tonach)

	2015	2016	2017	ODP
Wielkość przywozu z Tajlandii	13 307	11 674	12 341	13 643
Indeks (2015 = 100)	100	88	93	103

Źródło: Eurostat

- (88) Odpowiedni udział tajlandzkich eksporterów w rynku unijnym kształtował się w podobny sposób jak wielkość przywozu i w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wynosił 3,9 %.

Tabela 3

Udział przywozu z Tajlandii w rynku (%)

	2015	2016	2017	ODP
Udział przywozu z Tajlandii	3,9	3,4	3,5	3,9
Indeks (2015 = 100)	100	87	90	100

Źródło: Eurostat, dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.3.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (89) Komisja określiła ceny przywozu na podstawie danych z bazy Comext (Eurostat).
- (90) Średnie ceny importowe produktu objętego przeglądem z Tajlandii zmniejszyły się w okresie badanym o 15 %.

Tabela 4

Średnia cena przywozu z Tajlandii (w EUR/tonę)

	2015	2016	2017	ODP
Cena przywozu z Tajlandii	929	913	869	786
Indeks (2015 = 100)	100	98	94	85

Źródło: Eurostat

- (91) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
 - odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętego próbą współpracującego producenta tajlandzkiego na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF), z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cła konwencyjne oraz koszty przywozu obejmujące rozładunek i odprawę celną.
- (92) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wykazał on średni ważony margines podcięcia od -0,7 % do 4,25 % w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek unijny. Około 79 % przywozu od objętych próbą producentów eksportujących z Tajlandii podcinało ceny przemysłu Unii.

5.4. Przywóz z państw trzecich innych niż Tajlandia

- (93) Przywóz kukurydzy cukrowej z państw trzecich innych niż Tajlandia odbywał się głównie ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”).
- (94) Udział przywozu z innych państw trzecich w rynku zmniejszył się z 2,2 % do 1,2 % w okresie badanym. Indywidualny udział w rynku dwóch największych państw wywozu innych niż Tajlandia pozostał na poziomie poniżej 1 %.

Tabela 5

Udział przywozu w rynku

	2015	2016	2017	ODP
USA	0,9 %	0,8 %	0,6 %	0,6 %
Chiny	0,6 %	0,4 %	0,3 %	0,4 %
Inne państwa	0,7 %	0,5 %	0,2 %	0,2 %
Ogółem	2,2 %	1,7 %	1,1 %	1,2 %
Indeks (2015 = 100)	100	79	52	55

Źródło: Eurostat

5.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii**5.5.1. Uwagi ogólne**

- (95) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.

- (96) Rynek ten charakteryzuje się między innymi istnieniem dwóch kanałów sprzedaży, tzn. sprzedaży pod marką własną producenta i sprzedaży pod marką detalistów. Sprzedaż za pośrednictwem pierwszego kanału, w porównaniu ze sprzedażą za pośrednictwem drugiego kanału, zwykle wiąże się z wyższymi kosztami wynikającymi w szczególności z kosztów marketingu i reklamy, powodując tym samym wyższe ceny sprzedaży.
- (97) W toku dochodzenia ustalono, że cały konkurencyjny przywóz dokonany przez tajlandzkich producentów eksportujących objętych próbą odbywał się za pośrednictwem drugiego kanału, tj. pod marką detalistów. W analizie szkody uznano zatem za słuszne rozróżnienie między sprzedażą przemysłu Unii pod jego marką własną i pod marką detalistów w stosownych przypadkach, ponieważ przywóz po cenach dumpingowych konkuruje z produktami podobnymi przemysłu Unii sprzedawanymi pod marką detalistów. Rozróżnienie to wprowadzono przede wszystkim dla określenia wielkości sprzedaży, cen sprzedaży i rentowności. Jednakże w celu uzyskania pełnego obrazu sprawy łączne dane (obejmujące zarówno markę własną, jak i markę detalistów) przedstawiono i przeanalizowano w tabelach 9, 13 i 16. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym sprzedaż przemysłu Unii pod marką detalistów wynosiła około 67 % ogólnej wielkości sprzedaży unijnej i około 57 % wartości sprzedaży.
- (98) Mając na uwadze, że w Unii kukurydza cukrowa jest przetwarzana wyłącznie w miesiącach letnich, wiele wskaźników szkody jest prawie identycznych dla 2017 r. i okresu objętego dochodzeniem przeglądowym (1 lipca 2017 r. do 30 czerwca 2018 r.). Ma to w szczególności zastosowanie do produkcji i mocy produkcyjnych.
- (99) Jak wspomniano w motywie 14 w celu oceny sytuacji gospodarczej przemysłu Unii zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (100) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przekazanych przez przemysł Unii i zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą.
- (101) Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (102) Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (103) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (104) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

5.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

5.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (105) W stosunku do poziomu wynoszącego około 359 000 ton w 2015 r. produkcja przemysłu Unii wzrosła o 5 % w okresie badanym.

Tabela 6

Produkcja unijna

	2015	2016	2017	ODP
Produkcja (w tonach)	359 250	343 539	376 337	376 437
Indeks (2015 = 100)	100	96	105	105

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (106) Moce produkcyjne utrzymywały się na stałym poziomie w okresie badanym.

Tabela 7

Unijne moce produkcyjne

	2015	2016	2017	ODP
Moce produkcyjne (tony)	465 311	465 370	465 876	465 876
Indeks (2015 = 100)	100	100	100	100

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (107) Wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowało się tak samo jak produkcja, wzrosło o 5 % w okresie badanym do poziomu 81 %.

Tabela 8

Stopień wykorzystania mocy produkcyjnych w Unii

	2015	2016	2017	ODP
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	77	74	81	81
Indeks (2015 = 100)	100	96	105	105

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.5.2.2. *Wielkość sprzedaży i udział w rynku*

- (108) Sprzedaż przemysłu Unii dotycząca jego produkcji przeznaczonej dla marki detalistów na rynku unijnym na rzecz niepowiązanych klientów wzrosła o 3 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

Tabela 9

Wielkość sprzedaży unijnej

	2015	2016	2017	ODP
Wielkość sprzedaży unijnej (marka detalistów) dla klientów niepowiązanych (w tonach)	214 495	219 646	225 522	220 839
Indeks (2015 = 100)	100	102	105	103
Wielkość sprzedaży unijnej (marka własna i detalistów) dla klientów niepowiązanych (w tonach)	322 501	330 246	338 455	330 875
Indeks (2015 = 100)	100	102	105	103

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (109) Łączna sprzedaż (zarówno marki własnej, jak i marki detalistów) produkcji przemysłu Unii na rynku unijnym na rzecz niepowiązanych klientów kształtowała się tak samo jak sprzedaż marki detalistów, tj. wzrosła o 3 % w okresie badanym.
- (110) Udział przemysłu Unii w rynku wynosił w 2015 r. 94 %, a w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wzrósł o jeden punkt procentowy do 95 %.

Tabela 10

Udział w rynku unijnym

	2015	2016	2017	ODP
Udział przemysłu Unii w rynku (marka własna i detalistów) (%)	94	95	95	95
Indeks (2015 = 100)	100	101	101	101

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.5.2.3. Wzrost

- (111) Między 2015 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym konsumpcja w Unii nieznacznie wzrosła o 2 %, a przemysł Unii zdołał zwiększyć swój udział w rynku o 1 % dzięki wzrostowi sprzedaży.

5.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (112) Liczba osób zatrudnionych w przemyśle Unii zmniejszyła się między 2015 r. a 2017 r. o 11 %, a następnie wzrosła o 6 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W ujęciu ogólnym, zatrudnienie w przemyśle Unii zmniejszyło się o 5 % w okresie badanym, tj. z około 2 200 do około 2 100 ekwiwalentów pełnego czasu pracy („EPC”).

Tabela 11

Zatrudnienie

	2015	2016	2017	ODP
Zatrudnienie w EPC	2 203	1 993	1 964	2 092
Indeks (2015 = 100)	100	90	89	95

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (113) Wydajność siły roboczej zatrudnionej w przemyśle Unii, mierzona w wielkości produkcji (tony) na EPC na rok, zaczynając od poziomu 163 ton na EPC, początkowo wzrosła o 17 % w latach 2015–2017, następnie spadła o 7 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem wydajność wzrosła o 10 % do 180 ton w przeliczeniu na EPC na rok. Odzwierciedla to zwiększone wykorzystanie zaawansowanych urządzeń kosztem pracy fizycznej.

Tabela 12

Wydajność unijna

	2015	2016	2017	ODP
Wydajność (w tonach/EPC)	163	172	192	180
Indeks (2015 = 100)	100	106	117	110

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (114) W toku dochodzenia wykazano kontynuację dumpingu oraz to, że wielkość ogólnokrajowego marginesu dumpingu, jak wskazano w motywie 63, przekracza poziom *de minimis*.

- (115) Jednocześnie poziom przywozu produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym był stosunkowo ograniczony, ale utrzymywał się na znaczącym poziomie 3,9 %.
- (116) Z analizy makro- i mikrowskaźników wynika, że mimo iż środki antydumpingowe częściowo osiągnęły już zamierzony rezultat polegający na usunięciu szkody poniesionej przez producentów unijnych, przemysł ten znajduje się wciąż pod stałą presją ze względu na niskie ceny stosowane przez tajlandzkich producentów eksportujących.
- (117) Wyniki segmentu detalistów, który jest bezpośrednim konkurentem przywozu z Tajlandii, nie są zadawalające pod względem rentowności. Ceny sprzedaży przemysłu Unii w tym segmencie rynku spadły o 8 % w okresie badanym, a koszty produkcji wzrosły o około 1 % w tym samym okresie. Przemysł Unii nie był najwidoczniej w stanie pokryć swoich kosztów, co spowodowało istotne straty. Biorąc pod uwagę znaczenie marki detalistów w unijnym przemyśle kukurydzy cukrowej (reprezentującej 67 % łącznej wielkości sprzedaży przemysłu Unii i 57 % wartości sprzedaży) zaważyło to na ogólnej rentowności. W związku z tym nie można było ustalić rzeczywistej poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu w segmencie detalistów i uznaje się, że przemysł Unii pozostaje podatny na zagrożenia.

5.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

5.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (118) Ceny jednostkowe dotyczące sprzedaży produktów marki detalistów przez przemysł Unii na rzecz klientów niepowiązanych spadły w okresie badanym o 8 % do 1 114 EUR/tonę.
- (119) Ceny sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym zarówno w odniesieniu do marki własnej, jak i marki detalistów na rzecz klientów niepowiązanych spadły w okresie badanym o 4 % do 1 311 EUR/tonę.

Tabela 13

Cena jednostkowa na rynku unijnym

	2015	2016	2017	ODP
Unijna cena jednostkowa (marka detalistów) dla klientów niepowiązanych (w EUR/tonę)	1 204	1 106	1 095	1 114
Indeks (2015 = 100)	100	92	91	92
Unijna cena jednostkowa (marka własna i detalistów) dla klientów niepowiązanych (w EUR/tonę)	1 365	1 291	1 289	1 311
Indeks (2015 = 100)	100	95	94	96

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.5.3.2. Koszty pracy

- (120) Między 2015 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym średnie koszty pracy na pracownika wzrosły o 8 % ze względu na wyższe o 2 % całkowite koszty pracy i niższe o 5 % zatrudnienie w EPC w tym samym okresie.

Tabela 14

Średnie koszty pracy na pracownika

	2015	2016	2017	ODP
Koszty pracy (EUR/EPC)	30 529	32 581	35 537	32 903
Indeks (2015 = 100)	100	107	116	108

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

EPC jest ekwiwalentem pełnego czasu pracy.

5.5.3.3. Zapasy

- (121) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w przemyśle Unii stale zmniejszał się w okresie badanym. Zmniejszył się on o 6 % w 2016 r. i 2017 r. oraz o 59 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Należy jednak zauważyć, że wysoki poziom zapasów pod koniec lat kalendarzowych wynika z tego, że zbiory i konserwowanie w puszkach kończą się co roku zazwyczaj we wrześniu. Zapasy są zatem uzupełniane dopiero w okresie zbiorów letnich i są wykorzystywane przez cały rok, dlatego poziomy zapasów w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym należy oceniać oddzielnie.

Tabela 15

Zapasy

	2015	2016	2017	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	198 629	186 248	186 136	80 885
Indeks (2015 = 100)	100	94	94	41

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (122) W okresie badanym rentowność sprzedaży przemysłu Unii z produktów przeznaczonych dla marki detalistów, wyrażona jako procent sprzedaży netto, spadła z 5,2 % (zysk) w 2015 r. do około 0,7 % (strata) w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (123) Rentowność sprzedaży przemysłu Unii z produktów przeznaczonych dla marki własnej i detalistów również spadła z 10 % w 2015 r. do 6,7 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Spadek ten nie jest zatem tak drastyczny, jak w przypadku samej sprzedaży pod marką detalistów. Spadek rentowności wynika z tego, że ceny sprzedaży w okresie badanym zmniejszyły się o 4 %, a koszty produkcji (głównie nieprzetworzona kukurydza cukrowa i puszki) wzrosły o 1 % w tym samym okresie. Przemysł Unii nie był najwidoczniej w stanie przenieść wzrostu kosztów produkcji na swoich klientów.
- (124) Zwrot z inwestycji („ROI”), wyrażony jako procentowy zysk wartości księgowej netto inwestycji (zarówno dla marki własnej, jak i marki detalistów), kształtował się podobnie jak rentowność. Zmniejszył się z poziomu około 49 % w 2015 r. do 31,7 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, obniżając się tym samym o 35 % w okresie badanym.
- (125) Przepływy środków pieniężnych netto z działalności operacyjnej w 2015 r. wyniosły około 17 mln EUR. Wzrosły one do około 24 mln EUR w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (tj. o 42 %). Żaden z objętych próbą producentów unijnych nie wskazał, że doświadczył trudności z pozyskiwaniem kapitału.

Tabela 16

Rentowność i zwrot z inwestycji

	2015	2016	2017	ODP
Rentowność unijna (marka detalistów) (% sprzedaży netto)	5,2	-1,4	-2,6	-0,7
<i>Indeks (2015 = 100)</i>	100	-27	-50	-13
Rentowność unijna (marka własna i detalistów) (% sprzedaży netto)	10,0	6,1	4,8	6,7
<i>Indeks (2015 = 100)</i>	100	61	48	67
ROI (marka własna i detalistów) (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	49,0	27,3	23,7	31,7
<i>Indeks (2015 = 100)</i>	100	56	48	65

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 17

Przepływy środków pieniężnych

	2015	2016	2017	ODP
Przepływy środków pieniężnych (marka własna i detalistów) (EUR)	17 197 966	32 293 239	16 496 604	24 404 977
<i>Indeks (2015 = 100)</i>	100	188	96	142

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (126) Roczne inwestycje przemysłu Unii w produkcję produktu podobnego zwiększały się równomiernie w okresie badanym z około 4 mln EUR w 2015 r. do około 8 mln EUR w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, tj. wzrosły o 85 %. Dokonano inwestycji w celu odnowienia istniejącego sprzętu i zwiększenia wydajności.

Tabela 18

Inwestycje

	2015	2016	2017	ODP
Inwestycje netto (EUR)	4 446 615	5 622 002	7 744 202	8 232 340
<i>Indeks (2015 = 100)</i>	100	126	174	185

Źródło: dane przekazane przez przemysł Unii oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.6. Wniosek dotyczący sytuacji gospodarczej przemysłu Unii

- (127) Wiele wskaźników cechowały tendencje ujemne między 2015 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Zwrot z inwestycji zmniejszył się, podobnie jak rentowność sprzedaży, a zatrudnienie spadło o 5 %. Przywóz z Tajlandii wzrósł wraz ze spadkiem średniej ceny. Wyjątkowo dobre plony w 2014 r. doprowadziły do wysokich poziomów zapasów w 2015 r. W tym samym okresie tani przywóz z Tajlandii miał jeszcze większy negatywny wpływ na przemysł Unii. W odpowiedzi przemysł Unii obniżył ceny i produkcję w 2016 r. oraz likwidował zapasy, co negatywnie wpłynęło na jego rentowność. Tylko w 2017 r. przemysł Unii mógł zwiększyć produkcję, ale rentowność osiągnęła najniższy poziom ze względu na opóźnienie produkcji i sprzedaży o jeden rok kalendarzowy.
- (128) Sprzedaż kukurydzy cukrowej przez przemysł Unii w segmencie marki detalistów przynosiła straty w przeważającej części okresu badanego. Przemysł jest zależny od sprzedaży pod marką detalistów, ponieważ stanowi ona ponad połowę jego sprzedaży. Biorąc pod uwagę znaczenie sprzedaży pod marką detalistów w łącznej wartości sprzedaży, ogólna rentowność spadła z 10 % do 6,7 %.
- (129) Niektóre wskaźniki odnotowały pozytywne tendencje. Wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło o 81 %. Przepływy środków pieniężnych i inwestycje znacznie wzrosły. Wielkość sprzedaży przemysłu Unii pod marką detalistów, która bezpośrednio konkuruje z przywozem tajlandzkim, wzrosła o 3 %. Całkowita sprzedaż obu segmentów wzrosła o tę samą wartość procentową. Należy jednak zauważyć, że przywóz z Tajlandii uniemożliwił przemysłowi Unii przeniesienie wzrostu kosztów na klientów, w związku z czym przemysł Unii nie był w stanie osiągnąć zadowalającego poziomu rentowności, aby utrzymać znaczny udział w rynku, na którym konkurują ze sobą tylko przemysł Unii i przywóz z Tajlandii, ponieważ przywóz z innych państw trzecich jest rozproszony i nieznaczący.
- (130) Te dwa segmenty (marka detalistów i marka własna) wykazują odmienną sytuację przemysłu Unii. Z jednej strony w segmencie marki własnej przemysł Unii nie jest narażony na silną konkurencję bezpośrednią. Pozycja właścicieli marki jest silna i rynek jest skonsolidowany. Z drugiej strony detaliści są podmiotami ustanawiającymi ceny w segmencie sprzedaży detalicznej. Z uwagi na konkurencję ze strony przywozu z Tajlandii ceny są pod stałą presją. W związku z tym producentom unijnym trudniej jest przenieść wzrost kosztów produkcji (głównie kukurydzy cukrowej i puszek) na sprzedawców detalicznych z powodu presji cenowej wywieranej przez przywóz z Tajlandii.
- (131) Wydaje się, że przemysł Unii był w stanie zwiększyć swoje udziały w rynku, kładąc nacisk na ilość kosztem cen. Nie można jednak pominąć faktu, że podczas większej części okresu badanego i w odniesieniu do przeważającej części jego działalności handlowej dotyczącej kukurydzy cukrowej (marka detalistów), przemysł Unii ponosił straty.
- (132) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Tajlandii i dwóch producentów eksportujących stwierdzili, że istnieje potencjalne zagrożenie wynikające ze zwiększonej wielkości przywozu kukurydzy cukrowej z Chin, gdzie ceny importowe są niższe, a nie ze strony przywozu z Tajlandii.
- (133) Przywóz z Chin utrzymywał się na niższym średnim poziomie, a wielkość przywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była nadal nieznacząca (0,4 % udziału w rynku), w związku z czym przywóz ten nie był uwzględniony w ocenie szkody. Twierdzenie to zostało odrzucone.
- (134) Rząd Tajlandii i dwóch producentów eksportujących stwierdzili ponadto, że słabe wyniki przemysłu unijnego były spowodowane szczególnymi warunkami pogodowymi w Europie w 2018 r. Dwóch producentów eksportujących odniosło się do artykułu prasowego⁽¹⁴⁾ dotyczącego zbiorów kukurydzy w 2018 r. Komisja zauważa po pierwsze, że zbiory kukurydzy cukrowej z 2018 r. nie mają wpływu na wyniki przemysłu unijnego w okresie badanym (kończącym się w czerwcu 2018 r.), ponieważ sprzedaż do czerwca 2018 r. opiera się na zbiorach z poprzedniego roku. Po drugie, artykuł ten nie ma znaczenia, ponieważ kukurydza nie jest tożsama z kukurydzą cukrową i nie jest wykorzystywana do wytwarzania produktu objętego przeglądem.
- (135) Przemysł unijny twierdził, że w ocenie szkody należy rozróżnić segment dużych puszek sprzedawanych pod marką detalistów, w którym tajlandzcy producenci eksportujący mieli od 20 % do 30 % udziału oraz w którym przemysł unijny odnotował niską rentowność i istotną szkodę.

⁽¹⁴⁾ https://www.lemonde.fr/economie/article/2018/10/20/la-roumanie-vampirise-le-marche-europeen-du-mais_5372297_3234.html?xtmc=dracula&xtcr=1.

- (136) Jak wspomniano w motywie 96, rynek kukurydzy cukrowej charakteryzuje się dwoma kanałami sprzedaży, marką detalistów i marką własną. Zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z dochodzeniem pierwotnym, które doprowadziło do wprowadzenia ceł, ocenę szkody przeprowadzono na podstawie ogólnych wyników przemysłu Unii (marka własna oraz marka detalistów), a także – w przypadku kilku wskaźników szkody (rentowność, wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży) – na podstawie marki detalistów. Nie odnotowano żadnych zmian okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie innej metodyki. W związku z tym wniosek został odrzucony.
- (137) Należy odnotować, że obraz szkody wyrządzonej przemysłowi Unii nie jest jednoznaczny. Środki antydumpingowe częściowo osiągnęły swój cel poprzez usunięcie pewnych elementów szkody poniesionej przez przemysł Unii w wyniku przywozu po cenach dumpingowych z Tajlandii. Jednak z drugiej strony, zwłaszcza mając na uwadze niską rentowność, sytuacja przemysłu Unii nadal jest niestabilna i podatna na zagrożenia.
- (138) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że o ile przemysł Unii poniósł szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, nie jest to istotna szkoda w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

6. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (139) W motywie 138 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym Komisja oceniła, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody wyrządzonej przywozem towarów po cenach dumpingowych z Tajlandii w przypadku wygaśnięcia środków. Na podstawie powyżej opisanych trendów okazuje się, że środki antydumpingowe częściowo osiągnęły swój cel, jakim było usunięcie szkody wyrządzonej producentom unijnym. Jak wskazują negatywne tendencje wielu wskaźników szkody, sytuacja przemysłu Unii wciąż jest jednak podatna na zagrożenia oraz niestabilna.
- (140) W tym zakresie Komisja zbadała moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w państwie, którego dotyczy postępowanie, atrakcyjność rynku unijnego oraz wpływ przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, na sytuację przemysłu Unii w przypadku wygaśnięcia środków.

6.1. Wolne moce produkcyjne/moce przetwórcze

- (141) Jak ustalono w motywach 68–70 eksporterzy z Tajlandii dysponują znaczącymi wolnymi mocami produkcyjnymi, umożliwiającymi szybkie zwiększenie wywozu. Ponadto moce produkcyjne w Tajlandii szacuje się na około 150 000 ton, co stanowi około 10-krotności wielkości wywozu do Unii z Tajlandii.

6.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (142) Mając na uwadze wyższe ceny na rynku unijnym w porównaniu z cenami na niektórych rynkach państw trzecich, jak wskazano w motywie 72, prawdopodobne jest, że znaczące ilości obecnie wywożone do tych państw zostaną przekierowane na rynek unijny, jeżeli dopuści się do wygaśnięcia środków antydumpingowych.
- (143) Na tej podstawie stwierdzono, że w przypadku uchylecia środków tajlandzcy producenci eksportujący prawdopodobnie znacząco zwiększyliby swoją obecność na rynku unijnym pod względem zarówno wielkości przywozu, jak i udziałów w rynku i to po cenach dumpingowych wywierających dużą presję cenową na ceny sprzedaży przemysłu Unii.

6.3. Wpływ na przemysł Unii

- (144) Prawdopodobny napływ znacznych ilości podcinającego ceny przywozu z Tajlandii oznaczałby, że przemysł Unii byłby zmuszony do ograniczenia swojej produkcji lub obniżenia cen. Nawet niskie podcięcie cenowe ma znaczący wpływ na rentowność przemysłu Unii, jak wykazano w analizie marki detalistów w motywach 122 i 123.

- (145) Mając na uwadze wrażliwość przemysłu Unii, spadki wielkości produkcji i cen sprzedaży spowodowałyby bardzo szybkie pogorszenie jego rentowności i innych wskaźników wydajności.

6.4. Wnioski w sprawie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody

- (146) W związku z powyższymi ustaleniami można stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia istotnej szkody w przypadku wygaśnięcia obecnych środków antydumpingowych.
- (147) Dwóch producentów eksportujących stwierdziło, że nie ma prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia istotnej szkody, ponieważ Komisja nie przedstawiła wystarczających, udokumentowanych dowodów, przede wszystkim ze względu na fakt, że rynek unijny nie jest głównym i preferowanym rynkiem produktu objętego przeglądem, a istniejące wskaźniki ekonomiczne wykazują pozytywne zmiany. Kwestia ta została również poruszona przez rząd Tajlandii.
- (148) Dowody wskazujące na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody opisano szczegółowo w motywach 139 do 145, w których Komisja przeprowadziła analizę prospektywną mającą na celu ocenę prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody. Analiza ta nie opiera się wyłącznie na aktualnej sytuacji na głównym i preferowanym rynku produktu objętego przeglądem i na wynikach przemysłu Unii, ale uwzględnia prawdopodobną sytuację na rynku unijnym w przypadku uchylecia środków antydumpingowych. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

7. INTERES UNII

- (149) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów. Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie uwag zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

7.1. Interes przemysłu unijnego

- (150) Jak wskazano w motywie 139 sytuacja przemysłu Unii wciąż jest podatna na zagrożenia oraz niestabilna. Dalsze stosowanie środków umożliwiłoby temu przemysłowi zwiększenie cen sprzedaży (zwłaszcza w przypadku marki detalistów) w celu pokrycia wzrostu kosztów produkcji. Pozwoliłoby to przemysłowi Unii poprawić jego sytuację finansową.

7.2. Interes detalistów i konsumentów

- (151) W poprzednim dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia stwierdzono, że nawet jeśli obowiązywanie środków miałyby zostać przedłużone, nie miałyby to nieproporcjonalnego wpływu na detalistów.
- (152) W obecnym dochodzeniu Komisja nie znalazła żadnych dowodów sugerujących, że wniosek ten uległ zmianie od czasu poprzedniego przeglądu wygaśnięcia. Żaden detalista nie współpracował w dochodzeniu ani nie twierdził, że wniosek ten nie jest już aktualny. Komisja stwierdziła zatem, że obecnie obowiązujące środki nie mają znaczącego negatywnego wpływu na sytuację finansową detalistów oraz że utrzymanie środków nie będzie mieć na nich negatywnego wpływu.
- (153) W odniesieniu do konsumentów średnie wydatki na kukurydzę cukrową w gospodarstwie domowym są bardzo niskie. Zważywszy na umiarkowany poziom obowiązujących środków, skutki dalszego stosowania tych środków będą znikome dla konsumentów.
- (154) Przyjmuje się zatem, że sytuacja detalistów i konsumentów w Unii nie zmieni się znacznie ze względu na proponowane środki.

7.3. Ryzyko niedoborów podaży/konkurencji na rynku unijnym

- (155) Konsumpcja w Unii utrzymywała się na stałym poziomie około 365 000 ton. Moce produkcyjne przemysłu Unii stale przekraczały popyt w Unii w okresie badanym, osiągając około 466 000 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Wydaje się, że przemysł Unii dysponuje wolnymi mocami produkcyjnymi, aby zwiększyć swoją produkcję w przypadku zwiększonego popytu. Przywóz z innych państw trzecich, zwłaszcza ze Stanów Zjednoczonych i Chin, może również zaspokoić część popytu. Środki antydumpingowe nie służą zablokowaniu przywozu z Tajlandii do Unii. Mając na uwadze niski poziom cła antydumpingowego, oczekuje się, że przywóz z Tajlandii nadal będzie miał pewien udział w rynku unijnym.
- (156) Zważywszy na powyższe ustalenia, nie można stwierdzić, że utrzymanie środków antydumpingowych prawdopodobnie spowoduje niedobór podaży lub ograniczy konkurencję na rynku unijnym.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (157) W związku z tym Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów związanych z interesem Unii przemawiających przeciwko utrzymaniu obowiązujących środków w odniesieniu do przywozu produktu objętego przeglądem.

8. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (158) Na podstawie wniosków Komisji dotyczących kontynuacji dumpingu, ponownego wystąpienia szkody oraz interesu Unii należy utrzymać środki antydumpingowe dotyczące określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii.
- (159) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin składania uwag dotyczących ujawnionych informacji oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należyście uwzględnione.
- (160) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046⁽¹⁵⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (161) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*), w postaci ziaren, przetworzonej lub zakonserwowanej za pomocą octu lub kwasu octowego, nie zamrożonej, objętej obecnie kodem CN ex 2001 90 30 (kod TARIC 2001 90 30 10) oraz kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*), w postaci ziaren, przetworzonej lub zakonserwowanej inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, nie zamrożonej, innej niż produkty objęte pozycją 2006, objętej obecnie kodem CN ex 2005 80 00 (kod TARIC 2005 80 00 10), pochodzącej z Królestwa Tajlandii.
2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Karn Corn Co Ltd, 68 Moo 7 Tambol Saentor, Thamaka, Kanchanaburi 711 30, Tajlandia	3,1	A789
Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd, 236 Krung Thon Muang Kaew Building, Sirindhorn Rd., Bangplad, Bangkok 10700, Tajlandia	14,3	A890
Malee Sampran Public Co., Ltd Abico Bldg. 401/1 Phaholyothin Rd., Lumlookka, Pathumthani 121 30, Tajlandia	12,8	A790
River Kwai International Food Industry Co., Ltd, 99 Moo 1 Thanamtuen Khaupoon Road Kaengsian, Muang, Kanchanaburi 71000 Tajlandia	12,8	A791
Sun Sweet Co., Ltd, 9 M. 1, Sanpatong, Chiang Mai 50120, Tajlandia	11,1	A792
Współpracujący producenci eksportujący wymienieni w załączniku	12,9	A793
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	14,3	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony, aby włączyć nowego producenta eksportującego i przypisać mu średnią ważoną stawkę cła antydumpingowego stosowaną wobec przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą z pierwotnego dochodzenia, jeżeli nowy producent eksportujący w Tajlandii przedstawi Komisji wystarczające dowody na to, że:

- nie dokonywał wywozu do Unii produktu opisanego w ust. 1 w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. (okres objęty pierwotnym dochodzeniem);
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w Tajlandii, który podlega środkom antydumpingowymi wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia oraz
- faktycznie dokonał wywozu do Unii produktu objętego przeglądem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz współpracujących producentów eksportujących, o którym mowa w art. 1 ust. 2, objętych dodatkowym kodem TARIC A793

Nazwa	Adres
Agro-On (Thailand) Co., Ltd	50/499-500 Moo 6 Baan Mai, Pakkret, Monthaburi 11120, Tajlandia
B.N.H. Canning Co., Ltd	425/6-7 Sathorn Place Bldg., Klongtonnesai, Kongsan Bangkok 10600, Tajlandia
Boonsith Enterprise Co., Ltd	7/4 M.2, Soi Chomthong 13, Chomthong Rd., Chomthong, Bangkok 10150, Tajlandia
Erawan Food Public Company Limited	Panjathani Tower 16th floor, 127/21 Nonsee Rd., Chongnonsee, Yannawa, Bangkok 10120, Tajlandia
Great Oriental Food Products Co., Ltd	888/127 Panuch Village Soi Thanaphol 2, Samsen-Nok, Huaykwang, Bangkok 10310, Tajlandia
Lampang Food Products Co., Ltd	22K Building, Soi Sukhumvit 35, Klongton Nua, Wattana, Bangkok 10110, Tajlandia
O.V. International Import-Export Co., Ltd	121/320 Soi Ekachai 66/6, Bangborn, Bangkok 10500, Tajlandia
Pan Inter Foods Co., Ltd	400 Sunphavuth Rd, Bangna, Bangkok 10260, Tajlandia
Siam Food Products Public Co., Ltd	3195/14 Rama IV Road, Vibulthani Tower 1, 9th Fl., Klong Toey, Bangkok, 10110 Tajlandia
Viriyah Food Processing Co., Ltd	100/48 Vongvanij B Bldg, 18th Fl, Praram 9 Rd., Huay Kwang, Bangkok 10310 Tajlandia
Vita Food Factory (1989) Ltd	89 Arunammarin Rd., Banyikhan, Bangplad, Bangkok 10700, Tajlandia

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1997**z dnia 29 listopada 2019 r.**

dotyczące wznowienia dochodzenia w następstwie wyroku z dnia 19 września 2019 r. w sprawie C-251/18 Trace Sport SAS, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 266,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 26 września 2012 r. rozporządzeniem (UE) nr 875/2012⁽²⁾ Komisja wszczęła dochodzenie dotyczące możliwego obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 990/2011 wobec przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.
- (2) W dniu 5 czerwca 2013 r. rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. („sporne rozporządzenie”) Rada rozszerzyła cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji⁽³⁾.
- (3) Wyrokiem z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie T-413/13 City Cycle Industries przeciwko Radzie Sąd Unii Europejskiej stwierdził nieważność art. 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 501/2013 w zakresie, w jakim dotyczy ono City Cycle Industries („City Cycle”).
- (4) Sąd w pierwszej kolejności w pkt 82–97 tego wyroku dokonał analizy informacji przedstawionych przez City Cycle w trakcie dochodzenia. Sąd doszedł do wniosku, że informacje te nie pozwalały na wykazanie, iż City Cycle rzeczywiście była eksporterem rowerów pochodzących ze Sri Lanki ani iż spełniała kryteria przewidziane w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W drugiej kolejności w pkt 98 tego wyroku Sąd orzekł, że Rada nie dysponowała jednak żadną przesłanką, aby w motywie 78 spornego rozporządzenia w uzasadniony sposób stwierdzić, że City Cycle dokonywała przeładunku. W trzeciej kolejności w pkt 99 zaskarżonego wyroku Sąd uznał, że nie można było co prawda wykluczyć, iż w ramach wszystkich praktyk, procesów lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym pierwotnym cłem antydumpingowym w rozumieniu art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, City Cycle dokonywała przeładunku.
- (5) W dniu 26 stycznia 2017 r. odwołania od wyroku Sądu z dnia 19 marca 2015 r. zostały oddalone wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-248/15P, C-254/15P i C-260/15P⁽⁴⁾ City Cycle Industries przeciwko Radzie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 875/2012 z dnia 25 września 2012 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 990/2011 wobec przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, przez przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, Malezji, Sri Lanki i Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, Malezji, Sri Lanki i Tunezji, oraz poddające ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 258 z 26.9.2012, s. 21).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji (Dz.U. L 153 z 5.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Sprawy połączone C-248/15P (odwołanie wniesione przez przemysł Unii), C-254/15P (odwołanie wniesione przez Komisję Europejską) i C-260/15 P (odwołanie wniesione przez Radę Unii Europejskiej).

- (6) W następstwie tego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Komisja częściowo wznowiła dochodzenie w sprawie obejścia środków dotyczące przywozu rowerów wysyłanych ze Sri Lanki, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące ze Sri Lanki, które to dochodzenie doprowadziło do przyjęcia spornego rozporządzenia. Dochodzenie zostało wznowione w miejscu, w którym wystąpiła nieprawidłowość. Zakres wznowienia ograniczał się do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w odniesieniu do City Cycle. W wyniku wznowienia dochodzenia Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/28 z dnia 9 stycznia 2018 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów z City Cycle Industries, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące ze Sri Lanki.
- (7) W dniu 19 września 2019 r. w ramach wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożonego przez Rechtbank Noord-Holland, Trybunał Sprawiedliwości orzekł w sprawie C-251/18 Trace Sport SAS, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy przywozu rowerów wysyłanych ze Sri Lanki, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące ze Sri Lanki. Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 nie zawiera żadnej indywidualnej analizy ewentualnych praktyk obchodzenia, które mogłyby stosować przedsiębiorstwa Kelani Cycles i Creative Cycles. Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że wniosek dotyczący występowania operacji przeładunku na Sri Lance nie mógł zgodnie z prawem opierać się jedynie na dwóch ustaleniach wyraźnie dokonanych przez Radę, to znaczy, po pierwsze, występowaniu zmiany struktury handlu między Unią a Sri Lanką i po drugie, braku współpracy ze strony części producentów eksportujących. Z tego względu Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy przywozu rowerów wysyłanych ze Sri Lanki, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tego kraju.
- (8) Zgodnie z art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej instytucje Unii muszą podjąć działania niezbędne do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (9) Z orzecznictwa wynika, że w sytuacji gdy Trybunał Sprawiedliwości w wyroku stwierdza nieważność rozporządzenia nakładającego cła antydumpingowe, instytucja, która ma zastosować środki zapewniające wykonanie tego wyroku, może wznowić postępowanie prowadzące do przyjęcia tego rozporządzenia, nawet jeżeli możliwość ta nie jest wyraźnie przewidziana w obowiązujących aktach prawnych⁽⁵⁾.
- (10) Ponadto, o ile stwierdzona nieprawidłowość nie spowodowała nieważności całego postępowania, odnośna instytucja może – w celu wydania aktu mającego zastąpić wcześniejszy unieważniony akt – wznowić postępowanie wyłącznie na etapie, na którym doszło do tej nieprawidłowości⁽⁶⁾. Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania w sprawie obejścia środków rozporządzeniem Komisji (UE) nr 875/2012.
- (11) W związku z tym Komisja ma możliwość skorygowania tych aspektów rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 501/2013, które doprowadziły do stwierdzenia jego nieważności, pozostawiając bez zmian te części, których nie dotyczy wyrok Trybunału⁽⁷⁾.
- (12) Komisja postanowiła zatem wznowić dochodzenie w sprawie obejścia środków w celu skorygowania stwierdzonej przez Trybunał Sprawiedliwości niezgodności z prawem.
- (13) Biorąc pod uwagę, że nieprawidłowość stwierdzona przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-251/18 nie ma wpływu na rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/28 z dnia 9 stycznia 2018 r., niniejsze postępowanie nie obejmuje ostatecznych ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz rowerów z City Cycle Industries, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące ze Sri Lanki.

2. PONOWNE OTWARCIE DOCHODZENIA

2.1. Wznowienie dochodzenia

- (14) W związku z powyższym Komisja wznawia dochodzenie w sprawie obejścia środków w odniesieniu do przywozu rowerów dwukołowych i innych rowerów (w tym trzykołowych wózków-rowerów dostawczych, jednak z wyłączeniem rowerów jednokołowych), bezsilnikowych, objętych kodami CN ex 8712 00 30 i ex 8712 00 70 (kody TARIC 8712 00 30 10 i 8712 00 70 91) wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, które doprowadziło do przyjęcia rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 501/2013. Dochodzenie zostaje wznowione w miejscu, w którym wystąpiła nieprawidłowość, poprzez opublikowanie niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽⁵⁾ Wyrok Trybunału z dnia 15 marca 2018 r., sprawa C-256/16 Deichmann, ECLI:EU:C:2018:187, pkt 73; zob. również wyrok Trybunału z dnia 19 czerwca 2019 r., sprawa C-612/16 P&J Clark International, ECLI:EU:C:2019:508, pkt 43.

⁽⁶⁾ *Ibid.*, pkt 74; zob. również wyrok Trybunału z dnia 19 czerwca 2019 r., sprawa C-612/16 P&J Clark International, ECLI:EU:C:2019:508, pkt 43.

⁽⁷⁾ Wyrok z dnia 3 października 2000 r., sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2000:531, pkt 80–85.

- (15) Zakres wznowionego dochodzenia jest ograniczony do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-251/18 Trace Sport SAS. W wyroku tym stwierdzona przez Trybunał Sprawiedliwości niezgodność z prawem dotyczy obowiązku instytucji Unii przyjęcia na siebie ciężaru dowodu wynikającego z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036 w chwili przyjęcia rozporządzenia przez Radę.
- (16) W związku z tym musi zostać skorygowany brak odpowiedniego uzasadnienia w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 501/2013 dotyczący dostępnych dowodów na istnienie praktyk obchodzenia środków na Sri Lance.

2.2. Rejestracja

- (17) Na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem zostaje poddany rejestracji w celu dopilnowania, by, jeśli w wyniku postępowania zostanie stwierdzone obchodzenie środków, cła antidumpingowe mogły być pobrane w odpowiedniej wysokości od dnia wprowadzenia rejestracji tego przywozu.
- (18) Komisja może w drodze rozporządzenia nakazać organom celnym zaprzestania rejestrowania przywozu do Unii produktów wytwarzanych przez producentów, którzy złożyli wnioski o zwolnienie z wymogu rejestracji i co do których ustalono, że spełniają warunki wymagane do przyznania zwolnienia.

2.3. Oświadczenia pisemne

- (19) Zainteresowane strony wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji i dowodów potwierdzających w kwestiach dotyczących wznowienia dochodzenia, w terminie 20 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2.4. Możliwość przesłuchania przez służby Komisji prowadzące dochodzenie

- (20) Zainteresowane strony mogą wystąpić o przesłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie. Wszelkie wnioski o przesłuchanie należy sporządzać na piśmie, podając uzasadnienie. Wnioski o przesłuchanie w sprawach dotyczących ponownego otwarcia dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Na kolejnych etapach wnioski o przesłuchanie należy składać w terminach określonych przez Komisję w korespondencji ze wspomnianymi stronami.

2.5. Instrukcje dotyczące składania oświadczeń pisemnych i przesyłania korespondencji

- (21) Informacje przekazywane Komisji dla celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu muszą być wolne od praw autorskich. Przed przekazaniem Komisji informacji lub danych, które są objęte prawami autorskimi osób trzecich, zainteresowane strony muszą zwrócić się do właściciela praw autorskich o udzielenie specjalnego zezwolenia wyraźnie umożliwiającego: a) wykorzystanie przez Komisję tych informacji i danych dla celów niniejszego postępowania dotyczącego ochrony handlu; oraz b) udostępnienie tych informacji lub danych zainteresowanym stronom niniejszego dochodzenia w formie umożliwiającej im wykonywanie ich prawa do obrony.
- (22) Wszystkie pisemne zgłoszenia i korespondencję dostarczone przez zainteresowane strony, w odniesieniu do których wnioskuje się o ich traktowanie na zasadzie poufności, należy oznakować „Limited”⁽⁸⁾.
- (23) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zainteresowane strony przedstawiające informacje oznakowane „Limited” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby umożliwić prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności. Jeżeli zainteresowana strona przekazująca poufne informacje nie dostarczy ich niepoufnego streszczenia w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, takie informacje mogą zostać pominięte.

⁽⁸⁾ Dokument oznakowany „Limited” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21) i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

- (24) Zainteresowane strony proszone są o przesłanie wszystkich oświadczeń i wniosków, w tym zeskanowanych pełnomocnictw i poświadczeń, za pośrednictwem poczty elektronicznej lub platformy TRON.tdi (<https://webgate.ec.europa.eu/tron/TDI>)^(*). Komunikując się za pośrednictwem poczty elektronicznej lub platformy TRON.tdi, zainteresowane strony wyrażają zgodę na stosowanie zasad dotyczących oświadczeń w formie elektronicznej, zawartych w dokumencie zatytułowanym „CORRESPONDENCE WITH THE EUROPEAN COMMISSION IN TRADE DEFENCE CASES” („Korespondencja z Komisją Europejską w sprawach dotyczących ochrony handlu”), opublikowanym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. Zainteresowane strony muszą podać swoją nazwę, adres, numer telefonu i aktualny adres poczty elektronicznej, a także upewnić się, że podany adres poczty elektronicznej funkcjonuje jako oficjalny adres przedsiębiorstwa, a pocztę elektroniczną sprawdza się codziennie. Po otrzymaniu danych kontaktowych Komisja będzie kontaktowała się z zainteresowanymi stronami wyłącznie za pomocą poczty elektronicznej, chyba że strony te wyraźnie zwrócą się o przesyłanie im przez Komisję wszystkich dokumentów za pomocą innego środka komunikacji, a także z wyjątkiem sytuacji, w której charakter przesyłanego dokumentu wymagać będzie zastosowania listu poleconego. Dodatkowe zasady i informacje dotyczące korespondencji z Komisją, w tym zasady składania oświadczeń za pomocą poczty elektronicznej, zawarto w wyżej wspomnianych instrukcjach dotyczących komunikacji dla zainteresowanych stron.

Adres Komisji do celów korespondencji:
European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H Office: CHAR 04/039 1049 Brussels
BELGIA
E-mail: TRADE-R563-BICYCLES-CIRC@ec.europa.eu

2.6. Brak współpracy

- (25) W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania potwierdzających lub zaprzeczających ustaleń na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (26) W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te mogą zostać pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.
- (27) Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.
- (28) Niedostarczenie informacji w formie skomputeryzowanej nie będzie traktowane jako odmowa współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że przedstawienie informacji w wymaganej formie wiązałoby się dla niej z nieuzasadnionymi wysokimi kosztami lub byłoby dla niej zbyt dużym obciążeniem. Strona ta powinna niezwłocznie skontaktować się z Komisją.

2.7. Rzecznik praw stron

- (29) Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron pośredniczy w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji prowadzącymi dochodzenie. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wnioski stron trzecich o przesłuchanie. Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchanie indywidualnej zainteresowanej strony i podjąć się mediacji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony.
- (30) Wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem wniosków. Przesłuchania powinny mieć miejsce wyłącznie wtedy, gdy w należyтым czasie nie rozstrzygnięto przedmiotowych kwestii ze służbami Komisji.
- (31) Wszelkie wnioski należy przedkładać terminowo i szybko, tak aby nie zakłócać dobrze zorganizowanego przebiegu procedury. W tym celu zainteresowane strony powinny zwrócić się o interwencję rzecznika praw stron możliwie jak najwcześniej po wystąpieniu zdarzenia uzasadniającego taką interwencję. W przypadku wniosków o przesłuchanie przedłożonych po terminie rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem również takich wniosków, charakterem poruszonych w nich kwestii i wpływem tych kwestii na prawo do obrony, mając na uwadze interes dobrej administracji i terminowe zakończenie dochodzenia.

^(*) Aby uzyskać dostęp do platformy TRON.tdi, zainteresowane strony muszą posiadać konto EU Login. Pełne instrukcje dotyczące rejestracji oraz stosowania platformy TRON.tdi są dostępne na stronie internetowej: <https://webgate.ec.europa.eu/tron/resources/documents/gettingStarted.pdf>

- (32) Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych DG ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>.

2.8. Przetwarzanie danych osobowych

- (33) Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁰⁾.
- (34) Nota na temat ochrony danych, za pośrednictwem której informuje się wszystkie osoby fizyczne o przetwarzaniu danych osobowych w ramach działań Komisji w zakresie ochrony handlu, jest dostępna na stronie internetowej DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2019/april/tradoc_157872.pdf

2.9. Instrukcje dla organów celnych

- (35) Krajowe organy celne poinstruowano, aby czekały na publikację wyników wznowionego dochodzenia przed podjęciem decyzji w sprawie wszelkich wniosków o zwrot i umorzenie należności celnych, których dotyczy niniejsze rozporządzenie. Taka publikacja powinna zwykle nastąpić w ciągu dziewięciu miesięcy od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia.

2.10. Ujawnianie informacji

- (36) Zainteresowane strony zostaną następnie poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się wykonać odnośny wyrok, i będą miały możliwość przedstawienia uwag.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Komisja wznawia dochodzenie w sprawie obejścia środków w odniesieniu do przywozu rowerów dwukołowych i innych rowerów (w tym trzykołowych wózków-rowerów dostawczych, jednak z wyłączeniem rowerów jednośladowych), bezsilnikowych, objętych obecnie kodami CN ex 8712 00 30 i ex 8712 00 70 (kody TARIC 8712 00 30 10 i 8712 00 70 91) wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, które doprowadziło do przyjęcia rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzającego ostateczne cło antidumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 990/2011.

Artykuł 2

1. Na podstawie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego organy celne państw członkowskich podejmują właściwe kroki w celu rejestrowania przywozu do Unii określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia.
2. Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Krajowe organy celne czekają na publikację wyników wznowionego dochodzenia przed podjęciem decyzji w sprawie wszelkich wniosków o zwrot i umorzenie należności celnych, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1998

z dnia 28 listopada 2019 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2018/320 w odniesieniu do okresu stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt wobec salamander w związku z grzybem *Batrachochytrium salamandrivorans*

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8551)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2018/320 ⁽³⁾ ustanowiono niektóre środki ochrony zdrowia zwierząt w handlu wewnątrzunijnym salamandrami oraz przy wprowadzaniu takich zwierząt do Unii w związku z grzybem *Batrachochytrium salamandrivorans* (Bsal). Decyzję wykonawczą (UE) 2018/320 stosuje się do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (2) Szereg państw członkowskich i zainteresowanych stron poinformowało Komisję o ich ograniczonym doświadczeniu w praktycznym wdrażaniu decyzji wykonawczej (UE) 2018/320 oraz o tym, że dotychczas właściwe organy poddały kwarantannie i certyfikowały zaledwie kilka przesyłek salamandry.
- (3) Ponadto w wyniku ostatnich ustaleń naukowych i epidemiologicznych poszerzono obecną wiedzę na temat wielu aspektów dotyczących Bsal, a także potwierdzono, że Bsal ma charakter endemiczny w szeregu krajów azjatyckich oraz że występuje w Hiszpanii.
- (4) Niemniej jednak nadal brakuje wielu istotnych informacji o jego charakterze i diagnozowaniu. W szczególności ostatnie ustalenia nie doprowadziły jeszcze do wyraźniejszego wyznaczenia zasięgu geograficznego występowania tego grzyba w większości państw ani do poprawy metod jego diagnozowania, ani też do określenia potencjalnych środków, które należy zastosować w celu zmniejszenia ryzyka jego rozprzestrzenienia się za pośrednictwem przesyłek będących przedmiotem obrotu.
- (5) Szczegółowe środki ochrony zdrowia zwierząt przewidziane w decyzji wykonawczej (UE) 2018/320 powinny zatem pozostać niezmienione.
- (6) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 ⁽⁴⁾ stanowi konsolidację ram prawnych wspólnej polityki Unii w zakresie zdrowia zwierząt, ponieważ ustanawia jednolite, uproszczone i elastyczne ramy regulacyjne dotyczące zdrowia zwierząt. W szczególności przewiduje ono środki ochronne w przypadku chorób zwierząt. Rozporządzenie to zacznie obowiązywać od dnia 21 kwietnia 2021 r.
- (7) W związku z tym należy przedłużyć okres stosowania decyzji wykonawczej (UE) 2018/320 do dnia rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/320 z dnia 28 lutego 2018 r. dotycząca niektórych środków ochrony zdrowia zwierząt w handlu wewnątrzunijnym salamandrami oraz przy wprowadzaniu takich zwierząt do Unii w związku z grzybem *Batrachochytrium salamandrivorans* (Dz.U. L 62 z 5.3.2018, s. 18).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2018/320.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 11 decyzji wykonawczej (UE) 2018/320 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 20 kwietnia 2021 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1999**z dnia 28 listopada 2019 r.****zmieniająca decyzję 2005/51/WE w odniesieniu do okresu, w jakim można wprowadzać do Unii glebę skażoną pestycydami lub trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi w celu jej odkażenia***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8555)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE w związku z częścią A pkt 14 załącznika III do tej dyrektywy zabrania się wprowadzania do Unii gleby pochodzącej z niektórych państw trzecich.
- (2) Decyzją Komisji 2005/51/WE ⁽²⁾ państwa członkowskie zostały – z zastrzeżeniem szczególnych warunków – upoważnione do ustanowienia tymczasowego odstępstwa od tych przepisów w odniesieniu do gleby skażonej pestycydami lub trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi, przywożonej do celu jej odkażenia i przeznaczonej do oczyszczenia w specjalistycznych spalarniach odpadów niebezpiecznych.
- (3) Zgodnie z załącznikiem do decyzji 2005/51/WE państwa członkowskie korzystające z odstępstwa informują corocznie państwa członkowskie i Komisję o szczegółach każdego wprowadzenia na ich terytorium gleby, jak określono w pkt 3 tego załącznika.
- (4) Niektóre państwa członkowskie zwróciły się o przedłużenie upoważnienia do ustanowienia takiego odstępstwa. Z informacji przedstawionych przez państwa członkowskie zgodnie z decyzją 2005/51/WE wynika, że przy korzystaniu z tego odstępstwa zachowanie zgodności ze szczególnymi warunkami ustanowionymi w tej decyzji wystarczy, aby zapobiec wprowadzaniu organizmów szkodliwych do Unii. W związku z tym nie istnieje ryzyko fitosanitarne wynikające z działalności objętej tą decyzją.
- (5) Należy zatem przedłużyć odstępstwo na kolejny okres pięciu lat do dnia 31 grudnia 2024 r.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/51/WE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiana decyzji 2005/51/WE

W art. 1 akapit drugi decyzji 2005/51/WE datę „31 grudnia 2019 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2024 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2005/51/WE z dnia 21 stycznia 2005 r. upoważniająca państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do przywozu gleby skażonej pestycydami lub trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi w celu jej odkażenia (Dz.U. L 21 z 25.1.2005, s. 21).

*Artykuł 2***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/2000**z dnia 28 listopada 2019 r.****ustanawiająca format zgłaszania danych dotyczących odpadów żywności oraz przekazywania sprawozdań z kontroli jakości zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8577)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 37 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2008/98/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek monitorowania i oceny wdrażania środków zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, za pomocą pomiaru poziomów odpadów żywności na podstawie wspólnej metody, oraz obowiązek przekazywania tych danych Komisji. Do danych należy dołączyć sprawozdanie z kontroli jakości.
- (2) Format, który państwa członkowskie mają stosować do zgłaszania danych dotyczących poziomów odpadów żywności, musi uwzględniać metody określone w decyzji delegowanej Komisji (UE) 2019/1597 ⁽²⁾, w której ustanowiono wspólną metodę pomiaru poziomów odpadów żywności wytworzonych w państwach członkowskich.
- (3) W decyzji delegowanej (UE) 2019/1597 państwom członkowskim zapewniono możliwość stosowania różnych metod pomiaru odpadów żywności. Aby zapewnić zharmonizowaną sprawozdawczość, należy gromadzić informacje szczegółowe na temat metod stosowanych w poszczególnych państwach członkowskich.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie zgłaszają dane i przedkładają sprawozdanie z kontroli jakości dotyczące wdrożenia art. 9 ust. 5 dyrektywy 2008/98/WE w formacie określonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2019/1597 z dnia 3 maja 2019 r. uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w odniesieniu do wspólnej metody i minimalnych wymagań jakościowych dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności (Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 77).

ZAŁĄCZNIK

FORMAT ZGŁASZANIA DANYCH DOTYCZĄCYCH POZIOMU ODPADÓW ŻYWNOŚCI

A. FORMAT PRZEKAZYWANIA DANYCH DOTYCZĄCYCH ILOŚCI ODPADÓW ŻYWNOŚCI ORAZ DANYCH ZWIĄZANYCH Z ZAPOBIEGANIEM POWSTAWANIU ODPADÓW ŻYWNOŚCI

1. Dane dotyczące ilości odpadów żywności (w tonach metrycznych świeżej masy)

Etap łańcucha dostaw żywności	Odpady żywności, o których mowa w art. 1 decyzji delegowanej (UE) 2019/1597		Odpady żywności wyrzucane jako ścieki lub ze ściekami (o których mowa w art. 3 lit. b) decyzji delegowanej (UE) 2019/1597)
	Odpady żywności ogółem	Frakcja odpadów żywności ogółem, składająca się częściowo z żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi (o której mowa w art. 3 lit. a) decyzji delegowanej (UE) 2019/1597)	
Produkcja podstawowa			
Przetwórstwo i wytwórstwo			
Sprzedaż detaliczna i inna dystrybucja żywności			
Restauracje i usługi gastronomiczne			
Gospodarstwa domowe			
Suma			

2. Dane dotyczące gospodarowania nadwyżkami żywności związanego z zapobieganiem powstawaniu odpadów żywności (w tonach metrycznych świeżej masy)

Etap łańcucha dostaw żywności	Żywność przeznaczona do redystrybucji w celu spożycia przez ludzi (o której mowa w art. 3 lit. c) decyzji delegowanej (UE) 2019/1597)	Żywność wprowadzona do obrotu w celu przetworzenia na paszę (o której mowa w art. 3 lit. d) decyzji delegowanej (UE) 2019/1597)	Wycofane środki spożywcze (o których mowa w art. 3 lit. e) decyzji delegowanej (UE) 2019/1597)
Produkcja podstawowa			
Przetwórstwo i wytwórstwo			
Sprzedaż detaliczna i inna dystrybucja żywności			
Restauracje i usługi gastronomiczne			
Gospodarstwa domowe			
Suma			

- Podanie białe: danych jest obowiązkowe.
- Pola szare: podanie danych jest dobrowolne.
- Podanie danych jest dobrowolne.

B. FORMAT SPRAWOZDANIA Z KONTROLI JAKOŚCI TOWARZYSZĄCEGO DANYM, O KTÓRYCH MOWA W CZĘŚCI A

1. **Cele sprawozdania**

Cele sprawozdania z kontroli jakości to:

- ocena metod pomiaru poziomów odpadów żywności, określonych w załącznikach III i IV do decyzji delegowanej (UE) 2019/1597;
- ocena jakości danych dotyczących zgłoszonych ilości odpadów żywności;
- ocena jakości procesów zbierania danych, w tym zakresu i zatwierdzania źródeł danych administracyjnych oraz zasadności pod względem statystycznym podejść opartych na badaniach,
- podanie przyczyn istotnych zmian w przekazywanych danych między latami sprawozdawczymi oraz zagwarantowanie dokładności tych danych.

2. **Informacje ogólne**

Państwo członkowskie:

Organizacja przedkładająca dane i opis:

Osoba wyznaczona do kontaktów/dane kontaktowe:

Rok sprawozdawczy:

Data złożenia/wersja:

Link do danych opublikowanych przez państwo członkowskie (jeżeli dotyczy):

3. **Informacje ogólne na temat zbierania danych**

Należy wskazać metodę zastosowaną do pomiaru ilości odpadów żywności wytworzonych w danym roku sprawozdawczym, dla każdego etapu łańcucha dostaw żywności (zaznaczyć krzyżykiem odpowiednie pola w tabeli, by wskazać, czy dane są zbierane zgodnie z metodą określoną w załączniku III czy w załączniku IV do decyzji delegowanej (UE) 2019/1597).

Etap łańcucha dostaw żywności	Dane zbierane zgodnie z metodą określoną w załączniku III do decyzji delegowanej (UE) 2019/1597	Dane zbierane zgodnie z metodą określoną w załączniku IV do decyzji delegowanej (UE) 2019/1597
Produkcja podstawowa		
Przetwórstwo i wytwórstwo		
Sprzedaż detaliczna i inna dystrybucja żywności		
Restauracje i usługi gastronomiczne		
Gospodarstwa domowe		

4. **Informacje dotyczące pomiaru przeprowadzonego zgodnie z metodą określoną w załączniku III**

4.1. *Ogólny opis źródeł danych służących do pomiaru poziomów odpadów żywności w ramach metody określonej w załączniku III do decyzji delegowanej (UE) 2019/1597*

Należy podać źródła danych na temat ilości odpadów żywności dla każdego etapu łańcucha dostaw żywności (zaznaczyć krzyżykiem wszystkie pola w tabeli, które mają zastosowanie).

Etap łańcucha dostaw żywności	Na podstawie danych zbieranych do celów rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹)	Na podstawie specjalnego badania (np.: badanie naukowe, sprawozdanie konsultacyjne)	Inne źródła lub połączenie różnych źródeł (należy wyszczególnić w pkt 4.2) (np. sprawozdawczość administracyjna, dobrowolne zobowiązania sektora przemysłowego)
Produkcja podstawowa			
Przetwórstwo i wytwórstwo			
Sprzedaż detaliczna i inna dystrybucja żywności			
Restauracje i usługi gastronomiczne			
Gospodarstwa domowe			

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów (Dz.U. L 332 z 9.12.2002, s. 1).

4.2. Szczegółowy opis metod pomiaru poziomów odpadów żywności w ramach metody określonej w załączniku III do decyzji delegowanej (UE) 2019/1597

W przypadku każdego etapu łańcucha dostaw żywności należy opisać metody pomiaru ilości odpadów żywności, poprzez odniesienie do załącznika III do decyzji delegowanej (UE) 2019/1597.

Etap łańcucha dostaw żywności	Krótki opis zastosowanych metod (w tym w stosownych przypadkach metod pomiaru ilości odpadów żywności w odpadach zmieszanych)	Podmioty podające dane na temat odpadów żywności [np. rolnicy, przedsiębiorstwa spożywcze (podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze), podmioty gospodarujące odpadami, gminy, gospodarstwa domowe]	W przypadku próby i/lub skalowania należy podać informacje o wielkości i doborze próby oraz opisać metody skalowania.	Opis głównych kwestii mających wpływ na dokładność danych, w tym błędów związanych z poborem próby, zakresem, pomiarem, przetwarzaniem i brakiem odpowiedzi	Opis procesu kontroli poprawności danych, w tym możliwe źródła niepewności i ich prawdopodobny wpływ na zgłoszone wyniki
Produkcja podstawowa					
Przetwórstwo i wytwórstwo					
Sprzedaż detaliczna i in-na dystrybucja żywności					
Restauracje i usługi gastronomiczne					
Gospodarstwa domowe					

5. Informacje dotyczące pomiarów zgodnie z metodą określoną w załączniku IV do decyzji delegowanej (UE) 2019/1597

Należy podać informacje dotyczące każdego etapu łańcucha dostaw żywności, w odniesieniu do których dokonano obliczeń w roku sprawozdawczym.

Etap łańcucha dostaw żywności	Dane dotyczące ilości odpadów żywności wykorzystane jako podstawa obliczeń		Dane społeczno-ekonomiczne wykorzystane do obliczeń				Opis metod stosowanych do obliczeń
	Wartość [t]	Rok	Rodzaj danych (np. populacja, produkcja żywności) (*)	Wartość (*)	Rok (*)	Źródło (*)	
Produkcja podstawowa							
Przetwórstwo i wytwórstwo							

Etap łańcucha dostaw żywności	Dane dotyczące ilości odpadów żywności wykorzystane jako podstawa obliczeń		Dane społeczno-ekonomiczne wykorzystane do obliczeń				Opis metod stosowanych do obliczeń
	Wartość [t]	Rok	Rodzaj danych (np. populacja, produkcja żywności) (*)	Wartość (*)	Rok (*)	Źródło (*)	
Sprzedaż detaliczna i inna dystrybucja żywności							
Restauracje i usługi gastronomiczne							
Gospodarstwa domowe							

(*) W przypadku większej liczby źródeł wykorzystanych danych należy w razie potrzeby dodać dodatkowe wiersze w ramach odpowiedniego etapu łańcucha dostaw żywności.

6. Dobrowolna sprawozdawczość

Należy podać informacje dotyczące każdego zbioru dobrowolnie zgłoszonych danych.

Nazwa zbioru danych (o których mowa w art. 3 lit. a)–e) decyzji delegowanej (UE) 2019/1597)	Etap łańcucha dostaw żywności	Krótki opis metody zbierania danych	Źródło – link do dokumentu referencyjnego (w stosownych przypadkach)

W stosownych przypadkach należy dodać wiersze.

7. Zmiany w metodzie obliczania oraz zgłaszanie problemów

7.1. Opis zmian w metodzie obliczania (w stosownych przypadkach)

Należy opisać istotne zmiany w metodzie obliczania stosowanej w roku sprawozdawczym, o ile nastąpiły (należy uwzględnić zwłaszcza korekty retrospektywne, ich charakter oraz to, czy w odniesieniu do konkretnych lat sprawozdawczych należy zgłosić przerwę w szeregu). Należy opisać to oddzielnie dla każdego etapu łańcucha dostaw żywności i podać dokładną lokalizację odpowiednich pól tabeli (nazwa tabeli, etap łańcucha dostaw żywności, nagłówki kolumny).

W stosownych przypadkach należy dodać wiersze.

7.2. Wyjaśnienie różnic w masie (w stosownych przypadkach)

Należy wyjaśnić przyczyny różnic w tonażu (z którymi etapami łańcucha dostaw żywności, sektorami lub szacunkami są związane te różnice oraz jaka jest tego przyczyna), jeżeli odchylenie przekracza 20 % w stosunku do danych przedłożonych za poprzedni rok sprawozdawczy.

Etap łańcucha dostaw żywności	Odchylenie (%)	Główna przyczyna różnicy

W stosownych przypadkach należy dodać wiersze.

7.3. Zgłaszanie problemów (jeżeli dotyczy)

W przypadku problemów z przyporządkowaniem odpadów żywności do danego etapu łańcucha dostaw żywności należy podać opis problemów. Dla każdego konkretnego problemu należy podać dokładną lokalizację odpowiednich pól tabeli (nazwa tabeli, etap łańcucha dostaw żywności, nagłówek kolumny).

8. **Poufność**

W razie potrzeby należy podać uzasadnienie wstrzymania publikacji konkretnych części niniejszego sprawozdania. Dla każdego konkretnego przypadku należy podać dokładną lokalizację odpowiednich pól tabeli (nazwa tabeli, etap łańcucha dostaw żywności, nagłówek kolumny).

9. **Główne krajowe strony internetowe, dokumenty referencyjne i publikacje**

Należy podać linki do głównych krajowych stron internetowych, dokumentów referencyjnych i publikacji, które wykorzystuje się podczas zbierania danych na temat ilości odpadów żywności.

Etap łańcucha dostaw żywności	Odniesienia

W stosownych przypadkach należy dodać wiersze.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/2001**z dnia 28 listopada 2019 r.****zmieniająca decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazów punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w systemie TRACES***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8579)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnętrznym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 1 i 3,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 4 akapit drugi oraz art. 6 ust. 5,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽³⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2009/821/WE ⁽⁴⁾ ustanowiono wykaz punktów kontroli granicznej zatwierdzonych zgodnie z dyrektywami 91/496/EWG i 97/78/WE oraz wykaz jednostek centralnych, regionalnych i lokalnych w zintegrowanym skomputeryzowanym systemie weterynaryjnym (TRACES). Wykazy te są określone odpowiednio w załączniku I i załączniku II do tej decyzji.
- (2) W związku z informacjami przekazanymi przez Danię zatwierdzenie punktu kontroli granicznej w porcie lotniczym Billund należy ograniczyć do koniowatych oraz zwierząt innych niż kopytne, a zatwierdzenie punktu kontroli granicznej w porcie w Hantsholm należy ograniczyć do pakowanych produktów rybołówstwa. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (3) W związku z informacjami przekazanymi przez Grecję należy usunąć kategorie zwierząt kopytnych i koniowatych z zatwierdzenia drogowego punktu kontroli granicznej w Evzoni, a punkt kontroli granicznej w porcie lotniczym w Salonikach powinien zostać zatwierdzony również w odniesieniu do pakowanych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi do przechowywania w temperaturze otoczenia. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (4) W związku z informacjami przekazanymi przez Hiszpanię zatwierdzenie punktu kontroli granicznej w porcie w Maladze powinno zostać ograniczone do produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (5) W związku z informacjami przekazanymi przez Włochy z zatwierdzenia punktu kontroli granicznej w porcie w Cagliari należy wykluczyć tusze zwierząt kopytnych, w punkcie kontroli granicznej w porcie w Genui należy zawiesić ośrodek inspekcyjny, a w punkcie kontroli granicznej na lotnisku Milano-Malpensa należy dodać nowy ośrodek inspekcyjny. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (6) Chorwacja poinformowała Komisję, że po restrukturyzacji administracyjnej liczba lokalnych urzędów weterynaryjnych została zmniejszona z dwunastu do pięciu jednostek. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do decyzji 2009/821/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2009/821/WE z dnia 28 września 2009 r. ustalająca wykaz zatwierdzonych punktów kontroli granicznej, ustanawiająca niektóre zasady kontroli przeprowadzanych przez ekspertów weterynaryjnych Komisji oraz ustanawiająca jednostki weterynaryjne w systemie TRACES (Dz.U. L 296 z 12.11.2009, s. 1).

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do decyzji 2009/821/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do decyzji 2009/821/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w części dotyczącej Danii wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący portu lotniczego w Billund otrzymuje brzmienie:

„Billund	DK BLL 4	A			U(8), E, O”
----------	----------	---	--	--	-------------

(ii) wpis dotyczący portu w Hanstholm otrzymuje brzmienie:

„Hanstholm	DK HAN 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)”	
------------	----------	---	--	--------------------	--

b) w części dotyczącej Grecji wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący drogowego punktu kontroli granicznej w Evzoni otrzymuje brzmienie:

„Evzoni	GR EVZ 3	R		HC, NHC-NT	O”
---------	----------	---	--	------------	----

(ii) wpis dotyczący portu lotniczego w Salonikach otrzymuje brzmienie:

„Thessaloniki	GR SKG 4	A		HC-T(CH)(2), HC-NT(2), NHC-NT	O”
---------------	----------	---	--	-------------------------------	----

c) w części dotyczącej Hiszpanii wpis dotyczący portu w Maladze otrzymuje brzmienie:

„Malaga	ES AGP 1	P		HC”	
---------	----------	---	--	-----	--

d) w części dotyczącej Włoch wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący portu w Cagliari otrzymuje brzmienie:

„Cagliari	IT CAG 1	P		HC(16), NHC(2)”	
-----------	----------	---	--	-----------------	--

(ii) wpis dotyczący portu w Genui otrzymuje brzmienie:

„Genova	IT GOA 1	P	Calata Sanità (terminal Sech)	HC(2), NHC-NT(2)	
			Nino Ronco (terminal Messina)	NHC-NT(2)(*)	
			Porto di Voltri (Voltri)	HC(2), NHC-NT(2)	
			Ponte Paleocapa	NHC-NT(6)”	

(iii) pozycja dotycząca portu lotniczego Milano-Malpensa otrzymuje brzmienie:

„Milano-Malpensa	IT MXP 4	A	Magazzini aeroportuali ALHA	HC(2), NHC(2)	
			ALHA Airport MXP SpA		U, E
			Cargo City MLE	HC(2)	O
			Cargo Beta - Trans	HC(2), NHC(2)”	

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

część dotycząca Chorwacji otrzymuje brzmienie:

„HR00001	Zagreb
HR00002	Varaždin
HR00003	Split
HR00004	Rijeka
HR00005	Osijek”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE, Euratom) 2019/2002**z dnia 28 listopada 2019 r.****dotycząca upoważnienia Bułgarii do dalszego wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób do końca 2023 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8590)***(Jedynie tekst w języku bułgarskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 3 tiret drugie,

po konsultacjach z Komitetem Doradczym ds. Zasobów Własnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 390a dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽²⁾ Bułgaria może, na warunkach obowiązujących w tym państwie członkowskim w dniu jego przystąpienia, utrzymać zwolnienie w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób, o którym mowa w części B pkt 10 załącznika X do tej dyrektywy tak długo, jak takie samo zwolnienie jest stosowane w jednym z państw członkowskich należących do Wspólnoty w dniu 31 grudnia 2006 r. Zgodnie z tym artykułem transakcje te należy uwzględnić przy określaniu podstawy zasobów własnych opartych na VAT.
- (2) Decyzją Komisji 2010/4/UE, Euratom ⁽³⁾ upoważniono Bułgarię m.in. do wykorzystywania przybliżonych danych szacunkowych w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób, o którym mowa w części B pkt 10 w załączniku X do dyrektywy 2006/112/WE, dla celów obliczenia podstawy zasobów własnych opartych na VAT w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (3) W piśmie z dnia 4 kwietnia 2019 r. Bułgaria zwróciła się do Komisji o upoważnienie do dalszego wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych w celu obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT. Bułgaria nie jest w stanie dokładnie obliczyć podstawy zasobów własnych opartych na VAT w przypadku transakcji, o których mowa w części B pkt 10 w załączniku X do dyrektywy 2006/112/WE, w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób. Przeprowadzenie takich obliczeń prawdopodobnie pociągnęłoby za sobą obciążenia administracyjne niewspółmierne do skutków tych transakcji dla łącznej podstawy zasobów własnych Bułgarii opartych na VAT. Bułgaria jest w stanie dokonać obliczeń w oparciu o przybliżone dane szacunkowe dotyczące przedmiotowej kategorii transakcji. Należy zatem upoważnić Bułgarię do dalszego obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT z wykorzystaniem przybliżonych danych szacunkowych w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób.
- (4) W celu zachowania przejrzystości oraz pewności prawa należy ograniczyć w czasie stosowanie niniejszego upoważnienia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dla celów obliczenia podstawy zasobów własnych opartych na VAT w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. upoważnia się Bułgarię do wykorzystywania przybliżonych danych szacunkowych w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób, o którym mowa w części B pkt 10 w załączniku X do dyrektywy 2006/112/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9.⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).⁽³⁾ Decyzja Komisji 2010/4/UE, Euratom z dnia 22 grudnia 2009 r. upoważniająca Bułgarię do wykorzystywania danych statystycznych za lata poprzedzające rok przedostatni oraz do wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT (Dz.U. L 3 z 7.1.2010, s. 17).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Bułgarii.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Günther OETTINGER
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE, Euratom) 2019/2003**z dnia 28 listopada 2019 r.****dotycząca upoważnienia Irlandii do dalszego wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT w odniesieniu do przewozu osób do końca 2023 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8593)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 3 tiret drugie,

po konsultacjach z Komitetem Doradczym ds. Zasobów Własnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 371 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽²⁾ Irlandia może utrzymać zwolnienia dla transakcji, o których mowa w części B załącznika X do tej dyrektywy, jeśli transakcje te były objęte zwolnieniem w dniu 1 stycznia 1978 r. Zgodnie z tym artykułem transakcje te należy uwzględnić przy określaniu podstawy zasobów własnych opartych na VAT.
- (2) Decyzją Komisji 2010/5/UE, Euratom ⁽³⁾ Irlandię upoważniono do wykorzystywania przybliżonych danych szacunkowych w odniesieniu do następującej kategorii transakcji, o której mowa w części B w załączniku X do dyrektywy Rady 2006/112/WE: przewóz osób (pkt 10), od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (3) W piśmie z dnia 30 kwietnia 2019 r. Irlandia zwróciła się do Komisji o upoważnienie do dalszego wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych w celu obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT. Irlandia nie jest w stanie dokładnie obliczyć podstawy zasobów własnych opartych na VAT w przypadku transakcji, o których mowa w części B pkt 10 w załączniku X do dyrektywy 2006/112/WE, w odniesieniu do przewozu osób. Przeprowadzenie takich obliczeń prawdopodobnie pociągnęłoby za sobą obciążenia administracyjne niewspółmierne do skutków tych transakcji dla łącznej podstawy zasobów własnych Irlandii opartych na VAT. Irlandia jest w stanie dokonać obliczeń w oparciu o przybliżone dane szacunkowe dotyczące przedmiotowej kategorii transakcji. Należy zatem upoważnić Irlandię do dalszego obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT z wykorzystaniem przybliżonych danych szacunkowych w odniesieniu do przewozu osób.
- (4) W celu zachowania przejrzystości oraz pewności prawa należy ograniczyć w czasie stosowanie niniejszego upoważnienia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dla celów obliczenia podstawy zasobów własnych opartych na VAT w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. upoważnia się Irlandię do wykorzystywania przybliżonych danych szacunkowych w odniesieniu do przewozu osób, o którym mowa w części B pkt 10 w załączniku X do dyrektywy 2006/112/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9.⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).⁽³⁾ Decyzja Komisji 2010/5/UE, Euratom z dnia 22 grudnia 2009 r. upoważniająca Irlandię do wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT (Dz.U. L 3 z 7.1.2010, s. 19).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Irlandii.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Günther OETTINGER
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE, Euratom) 2019/2004**z dnia 28 listopada 2019 r.****zmieniająca decyzję 2005/872/WE, Euratom w zakresie, w jakim upoważnia ona Republikę Czeską do wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT w odniesieniu do przewozu osób***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8595)***(Jedynie tekst w języku czeskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 3 tiret drugie,

po konsultacjach z Komitetem Doradczym ds. Zasobów Własnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 381 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽²⁾ Republika Czeska może, na warunkach obowiązujących w tym państwie członkowskim w dniu jego przystąpienia, utrzymać zwolnienie w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób, o którym mowa w części B pkt 10 załącznika X do tej dyrektywy tak długo, jak takie samo zwolnienie jest stosowane w jednym z państw członkowskich należących do Wspólnoty w dniu 30 kwietnia 2004 r. Zgodnie z tym artykułem transakcje te należy uwzględnić przy określaniu podstawy zasobów własnych opartych na VAT.
- (2) Przepisami art. 1a decyzji Komisji 2005/872/WE, Euratom ⁽³⁾ upoważniono Republikę Czeską do stosowania podstawy pośredniej obliczeniowej w postaci stałej wartości procentowej w odniesieniu do transakcji, o których mowa w części B pkt 10 załącznika X do dyrektywy 2006/112/WE, dotyczących przewozu osób.
- (3) W toku ostatniej kontroli dotyczącej zasobów własnych opartych na VAT stwierdzono, że upoważnienie do stosowania uproszczonej metody obliczeń w odniesieniu do transakcji, o których mowa w części B pkt 10 załącznika X do dyrektywy 2006/112/WE, było oparte na nieprawidłowych i niekompletnych danych. Gdyby Komisja była w posiadaniu prawidłowych i kompletnych danych, nie udzieliłaby Republice Czeskiej upoważnienia na stosowanie przybliżonych danych szacunkowych w odniesieniu do przewozu osób za lata 2015–2020. Należy zatem skreślić art. 1a decyzji 2005/872/WE, Euratom z mocą wsteczną.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/872/WE, Euratom,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Skreśla się art. 1a decyzji 2005/872/WE, Euratom.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Czeskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9.⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).⁽³⁾ Decyzja Komisji 2005/872/WE, Euratom z dnia 21 listopada 2005 r. upoważniająca Republikę Czeską do wykorzystywania pewnych przybliżonych danych szacunkowych w obliczaniu podstawy zasobów własnych opartych na VAT (Dz.U. L 322 z 9.12.2005, s. 19).

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 26 listopada 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Günther OETTINGER
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/2005**z dnia 29 listopada 2019 r.****w sprawie emisji gazów cieplarnianych objętych decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE przypadających na poszczególne państwa członkowskie za rok 2017**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylając decyzję nr 280/2004/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE⁽²⁾ ustanowiono roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na każdy rok w okresie 2013–2020 oraz mechanizm corocznej oceny zgodności z tymi limitami. Roczne limity emisji państw członkowskich, wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zawarte są w decyzji Komisji 2013/162/UE⁽³⁾. Dostosowania rocznych limitów emisji dla każdego państwa członkowskiego określono w decyzji wykonawczej Komisji 2013/634/UE⁽⁴⁾.
- (2) W art. 19 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 określono procedurę przeglądu wykazów emisji gazów cieplarnianych państw członkowskich do celów oceny zgodności z decyzją nr 2009/406/WE. Roczny przegląd, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, został sporządzony w oparciu o dane dotyczące emisji w 2017 r., przekazane Komisji w marcu 2019 r. zgodnie z procedurami ustanowionymi w rozdziale III rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 749/2014⁽⁵⁾ i w załączniku XVI do tego rozporządzenia.
- (3) Łączne emisje gazów cieplarnianych objęte decyzją nr 2009/406/WE, przypadające na poszczególne państwa członkowskie za rok 2017, powinny zostać określone z uwzględnieniem korekt technicznych i zaktualizowanych szacunków obliczonych podczas rocznego przeglądu, zawartych w końcowych sprawozdaniach z przeglądu zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 749/2014.
- (4) Niniejsza decyzja powinna wejść w życie z dniem jej opublikowania, aby zapewnić jej zgodność z przepisami art. 19 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, które określają datę publikacji niniejszej decyzji jako dzień rozpoczynający czteromiesięczny okres, podczas którego państwa członkowskie mogą korzystać z mechanizmów elastyczności na podstawie decyzji nr 2009/406/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Całkowita suma emisji gazów cieplarnianych objętych decyzją nr 2009/406/WE, przypadających na poszczególne państwa członkowskie za rok 2017, wynikająca ze skorygowanych danych z wykazów po zakończeniu rocznego przeglądu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, jest określona w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13.

⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2013/162/UE z dnia 26 marca 2013 r. określająca roczne limity emisji państw członkowskich na lata 2013–2020 zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE (Dz.U. L 90 z 28.3.2013, s. 106).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/634/UE z dnia 31 października 2013 r. dotycząca dostosowania rocznych limitów emisji państw członkowskich na lata 2013–2020 zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE (Dz.U. L 292 z 1.11.2013, s. 19).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 749/2014 z dnia 30 czerwca 2014 r. w sprawie struktury, formatu, procesu przekazywania i przeglądu informacji zgłaszanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 203 z 11.7.2014, s. 23).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Państwo członkowskie	Emisje gazów cieplarnianych za rok 2017 objęte decyzją nr 2009/406/WE (w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla)
Belgia	70 824 562
Bułgaria	26 526 793
Czechy	62 395 184
Dania	32 676 908
Niemcy	466 857 281
Estonia	6 205 022
Irlandia	43 828 744
Grecja	45 445 291
Hiszpania	201 107 413
Francja	352 795 706
Chorwacja	16 669 301
Włochy	270 145 340
Cypr	4 270 890
Łotwa	9 243 088
Litwa	14 132 498
Luksemburg	8 743 461
Węgry	43 141 883
Malta	1 428 480
Niderlandy	102 326 628
Austria	51 651 769
Polska	211 506 734
Portugalia	40 186 365
Rumunia	75 363 245
Słowenia	10 881 767
Słowacja	21 249 803
Finlandia	30 062 237
Szwecja	32 530 542
Zjednoczone Królestwo	332 050 822

DECYZJA KOMISJI (UE) 2019/2006**z dnia 29 listopada 2019 r.****dotycząca uczestnictwa Irlandii w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Protokół 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem skierowanym do Sekretarza Generalnego Komisji Europejskiej, zarejestrowanym w dniu 9 września 2019 r., Irlandia powiadomiła o swoim zamiarze uczestnictwa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 ⁽¹⁾.
- (2) Ponieważ uczestnictwo Irlandii w rozporządzeniu (UE) 2018/1727 nie podlega żadnym szczegółowym warunkom, środki przejściowe nie są potrzebne.
- (3) Należy w związku z tym potwierdzić uczestnictwo Irlandii w rozporządzeniu (UE) 2018/1727.
- (4) Rozporządzenie (UE) 2018/1727 weszło w życie dnia 11 grudnia 2018 r. i jest stosowane od dnia 12 grudnia 2019 r.
- (5) Zgodnie z art. 4 protokołu nr 21 niniejsza decyzja powinna wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Potwierdza się uczestnictwo Irlandii w rozporządzeniu (UE) 2018/1727.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138).

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL